

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

6. oktoober 2021 *

Õigus dokumentidega tutvuda – Otsus 2004/258/EÜ – Banco Popular Español kriisilahenduse skeemi vastuvõtmisega seotud dokumendid – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine – EKP otsuseid tegevate organite menetluste konfidentsiaalsus – EKP otsuseid tegevate organite menetluste tulemusi kajastavate dokumentide konfidentsiaalsus – Põhjendamiskohustus – Liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitika kaitsega seotud erand – Liidu või liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsuse kaitsega seotud erand – Liidu õigusega kaitstud teabe konfidentsiaalsust kaitsev erand – Mõiste „konfidentsiaalne teave“ – Üldine konfidentsiaalsuse eeldus – Erandid ametisaladuse hoidmise kohustusest – Põhiõiguste harta artikkel 47

Kohtuasjas T-827/17,

Aeris Invest Sàrl, asukoht Luxembourg (Luksemburg), esindajad: advokaadid R. Vallina Hoset ja E. Galán Burgos,

hageja,

versus

Euroopa Keskpank (EKP), esindajad: T. Filipova, D. Báez Seara ja F. von Lindeiner, keda abistas advokaat M. Kottmann,

kostja,

keda toetavad:

Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier, J. Rius, C. Ehrbar ja A. Steiblyté,

ja

Banco Santander, SA, asukoht Santander (Hispaania), esindajad: advokaadid J. Rodríguez Cárcamo ja A. Rodríguez Conde,

menetlusse astujad,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada EKP 7. novembri 2017. aasta otsused LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 ja LS/MD/17/419, millega keelduti võimaldamast täielikult tutvuda teatud dokumentidega, mis puudutavad Banco Popular Español, SA kriisilahenduse skeemi vastuvõtmist,

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees A. M. Collins, kohtunikud V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere (ettekandja) ja G. Steinfatt,

kohtusekretär: ametnik A. Juhász-Tóth,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 4. märtsi 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

I. Vaidluse taust

Banco Popular Español, SA kriisilahendus

- 1 Banco Popular Español, SA (edaspidi „Banco Popular“) oli Hispaanias asutatud krediidasutus, mille üle tegi otsest järelevalvet Euroopa Keskpank (EKP) vastavalt nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrusele (EL) nr 1024/2013, millega antakse EKP-le eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).
- 2 EKP viis 6. juunil 2017 pärast ühtse Kriisilahendusnõukoguga (SRB) konsulteerimist läbi hindamise Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise olukorra kohta (edaspidi „FOLTFi hinnang“) vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1; parandus ELT 2021, L 178, lk 12), artikli 18 lõike 1 teisele lõigule.
- 3 Samal päeval teatas Banco Populari juhatus EKP-le, et ta on jõudnud järeldusele, et tõenäoliselt on pank jäämas maksejõuetuks.
- 4 Samal päeval edastas EKP FOLTFi hinnangu lõpliku versiooni kriisilahendusnõukogule ja Euroopa Komisjonile vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 kolmandale lõigule.
- 5 EKP märkis FOLTFi hinnangus, et viimaste kuude jooksul oli Banco Populari likviidsuspositsioon oluliselt halvenenud, mis on peamiselt tingitud tema hoiusebaasi märkimisväärselt vähenemisest.

- 6 Võttes arvesse eelkõige hoiuste liigset väljavoolu, Banco Populari likviidsuse kadumise kiirust ja tema suutmatust leida muid likviidseid vahendeid, leidis EKP, et objektiivsed asjaolud näitavad, et lähiajal ei suuda Banco Popular tõenäoliselt oma võla- või muid kohustusi enam tähtajaks täita. EKP järeldas sellest, et Banco Popular on maksejõuetu või igal juhul lähiajal maksejõuetuks jäämas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a ja lõike 4 punkti c tähenduses.
- 7 Kriisilahendusnõukogu täitevistungil 7. juunil 2017 võeti määruse nr 806/2014 alusel vastu otsus SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Populari kriisilahenduse skeemi (edaspidi „kriisilahendusskeem“). Kriisilahendusskeem oli adresseeritud Fondo de Reestructuración Ordenada Bancariale (FROB, Hispaania kriisilahendusamet).
- 8 Enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist hinnati Banco Populari varade väärtust määruse nr 806/2014 artikli 20 alusel. See hinnang sisaldab 5. juunil 2017 koostatud esimest hindamisaruannet, mille kriisilahendusnõukogu koostas määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti a alusel, ja teist hindamisaruannet, mille koostas 6. juunil 2017 sõltumatu ekspert määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel. Need kaks hindamisaruannet on kriisilahendusskeemile lisatud.
- 9 Kuna kriisilahendusnõukogu leidis, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 ette nähtud tingimused olid täidetud, otsustas ta kohaldada Banco Populari suhtes kriisilahendusmenetlust. Kriisilahendusnõukogu leidis esiteks, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämas; teiseks, et ei ole muid meetmeid, mis mõistliku aja jooksul võiksid vältida Banco Populari maksejõuetuks jäämist, ja kolmandaks, et Banco Populari suhtes oli avalikes huvides vajalik võtta ettevõtte võõrandamise vahendi vormis kriisilahenduse meede.
- 10 Ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamine seisnes Banco Populari vabalt võõrandatavate aktsiate – mille suhtes ei ole ühelgi kolmandal isiku mis tahes õigusi – üleandmises Banco Santander, SA-le 1 euro suuruse ostuhinna eest.
- 11 Komisjon võttis 7. juunil 2017 vastu otsuse (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15), millest teatati kriisilahendusnõukogule.
- 12 Samal päeval võttis FROB vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 29 vastu vajalikud meetmed kriisilahendusskeemi rakendamiseks.
- 13 Kriisilahendusnõukogu avaldas oma veebisaidil kokkuvõtva teate kriisilahendusskeemi mõju kohta. Lisaks avaldati kriisilahendusskeemi kohta 11. juulil 2017 *Euroopa Liidu Teatajas* lühiteade (ELT 2017, C 222, lk 3). Selles teates on märgitud, et kriisilahendusnõukogu veebisaidil on avaldatud põhjalikum teave kriisilahendusskeemi kohta ning selles on toodud link, mis võimaldab tutvuda asjaomase teabega, sealhulgas kriisilahendusskeemi mittekonfidentsiaalse versiooniga. Samal päeval avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* komisjoni otsus 2017/1246 (ELT 2017, L 178, lk 15).
- 14 Hageja Aeris Invest Sàrl esitas Üldkohtu kantseleisse 18. septembril 2017 saabunud hagiavaldusega kriisilahendusskeemi peale tühistamishagi. Hagi registreeriti numbriga T-628/17. Hageja esitas 10. oktoobril 2017 kriisilahendusnõukogu vastu ka lepinguvälise vastutuse hagi, milles palus hüvitada kriisilahendusskeemi vastuvõtmisest väidetavalt tingitud kahju. See kohtuasi registreeriti numbriga T-714/17.

Hageja esitatud taotlused dokumentidega tutvumiseks

- 15 Hageja omas Banco Popolari aktsiaid enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.
- 16 Ajavahemikul 19. juunist kuni 2. augustini 2017 esitas hageja EKP-le kolm dokumentidega tutvumise taotlust vastavalt 4. märtsi 2004. aasta otsusele 2004/258/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele (ELT 2004, L 80, lk 42; ELT eriväljaanne 01/05, lk 51), mida on muudetud esiteks EKP 9. mai 2011. aasta otsusega 2011/342/EL (ELT 2011, L 158, lk 37) ja teiseks EKP 21. jaanuari 2015. aasta otsusega (EL) 2015/529 (ELT 2015, L 84, lk 64), ning kaks taotlust Hispaania keskpangale (Banco de España). Hispaania keskpangale saadetud taotlused, mis puudutasid EKP koostatud või tema valduses olevaid dokumente, edastas Hispaania keskpank EKP-le vastavalt otsuse 2004/258 artikli 5 teisele lõigule.
- 17 Vastuseks hageja taotlustele tutvuda dokumentidega võttis EKP vastu neli otsust, nimelt EKP 11. augusti 2017. aasta otsus LS/PT/2017/66, 30. augusti 2017. aasta otsus LS/PT/2017/77, 31. augusti 2017. aasta otsus LS/PT/2017/71 ja 1. septembri 2017. aasta otsus LS/PT/2017/74.
- 18 Pärast neid otsuseid esitas hageja vastavalt otsuse 2004/258 artikli 8 lõikele 2 EKP juhatusele ühe kordustaotluse (edaspidi „kordustaotlus“), milles ta koondas kõik dokumendid, millega ta soovis tutvuda täies ulatuses ja mis on loetletud eespool punktis 17 nimetatud EKP otsustes.
- 19 Niisiis taotles hageja muu hulgas tutvumist järgmiste dokumentidega:
 - osaliselt varjutatud andmed, mis puudutavad erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat, Banco Popolari poolt selle andmiseks antud tagatise (edaspidi „tagatise“), likviidsuspositsiooni ja omavahendite osakaalu;
 - FOLTFi hinnang;
 - kõik Hispaania keskpanga dokumendid, milles on märgitud Banco Popolari hoiuste päevasaldo (positiivne või negatiivne) ajavahemikul 1. jaanuarist kuni 6. juunini 2017, st nii väljavõtmised kui ka hoiustatud summad, ning kõik dokumendid, mis tervikuna või osaliselt seda teavet sisaldavad;
 - kõik Hispaania keskpanga dokumendid, milles on esitatud esiteks Banco Popolari hoiuste keskmine saldo (positiivne või negatiivne) ajavahemikul 1. jaanuarist kuni 23. maini 2017, st nii väljavõtmised kui ka hoiustatud summad, ning teiseks Banco Popolari väljavõtmiste päevasaldo (positiivne või negatiivne) ajavahemikul 1. jaanuarist kuni 23. maini 2017;
 - dokumendid, mis Banco Popular edastas EKP-le ja Hispaania keskpangale ühtse järelevalvemehhanismi raames ajavahemikul 1.–6. juunini 2017 ja mis puudutavad kriisilahendusnõukogu poolt kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, eelkõige kirjad, mis Banco Popular saatis EKP-le 6. juunil 2017, ja teise võimalusena kiri, mille Banco Popular edastas EKP-le 6. juunil 2017.
- 20 EKP vastas kordustaotlusele 7. novembril 2017 tehtud kolme otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsused“).

- 21 EKP keeldus 7. novembri 2017. aasta otsusega LS/MD/17/405 (edaspidi „esimene vaidlustatud otsus“) võimaldamast tutvuda eespool punkti 19 kolmandas ja neljandas taandes nimetatud teabega. EKP sõnul kehtis seda teavet sisaldava dokumendi suhtes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel üldine konfidentsiaalsuse eeldus, mille eesmärk on kaitsta Euroopa Liidu õigusega kaitstud teabe konfidentsiaalsust.
- 22 Sellega seoses märkis EKP, et talle delegeeritud usaldatavusnõuete täitmise kestva järelevalve raames kogub ta aruandluskuupäevadel teavet nende krediidasutuste hoiuste kohta, kelle üle ta teeb otsest järelevalvet. See järelevalve ei hõlma tavaliselt teavet hoiuste päevasaldo (positiivse või negatiivse) kohta, see tähendab ei väljavõtmiste ega hoiustamiste kohta, ega teavet asjaomase krediidasutuse likviidsuskatte kohta. Banco Popolari puhul alustas EKP erandkorras sellise teabe kogumist alates 3. aprillist 2017.
- 23 EKP sõnul koostas ta seda teavet sisaldava dokumendi talle delegeeritud usaldatavusnõuete täitmise järelevalveülesande raames ning selle sisuga arvestati FOLTFi hinnangu ettevalmistamisel. Taotletud dokument on seega osa Banco Popolari usaldatavusnõuete täitmise kehtvat järelevalvet puudutavast haldustoimikust ja FOLTFi menetlusest.
- 24 Järelikult kehtivad taotletud dokumendi suhtes ametisaladuse hoidmise kohustused, mis on ette nähtud määruse nr 1024/2013 artiklis 27, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2002/47/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338, parandused ELT 2020, L 51, lk 13; ELT 2017, L 20, lk 1; ELT 2013, L 176, lk 13), artiklis 53 jj ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190, parandus ELT 2021, L 178, lk 8), artiklis 84. EKP sõnul võinuks selle teabe avalikustamine kahjustada mitte ainult Banco Popolari, vaid ka pangandussüsteemi üldiselt, kuna pangad ei saaks enam olla kindlad, et nende esitatud teave jääb konfidentsiaalseks.
- 25 EKP keeldus 7. novembri 2017. aasta otsusega LS/MD/17/406 (edaspidi „esimene vaidlustatud otsus“) võimaldamast tutvuda eespool punkti 19 esimeses taandes nimetatud teabega. See teave oli osaliselt varjutatud osalise tutvumise raames, mille EKP hagejale tema esimese dokumentidega tutvumise taotluse alusel võimaldas. See osaline tutvumine puudutas nelja järgmist dokumenti:
- Hispaania keskpanga presidendi poolt EKP presidendile 5. juunil 2017 saadetud kiri „Emergency liquidity assistance“;
 - Hispaania keskpanga presidendi poolt EKP presidendile 5. juunil 2017 saadetud kaaskiri „Emergency liquidity assistance“;
 - juhatuse 5. juuni 2017. aasta ettepanek EKP nõukogule „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“;
 - EKP nõukogu 5. juunil 2017 telekonverentsi teel peetud koosoleku nr 447 protokoll.

- 26 EKP otsustas, et nende dokumentidega täies ulatuses tutvumist ei saa võimaldada mitmel põhjusel. Esiteks oli neis sisalduv teave erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud summa kohta hõlmatud eranditega, mis on sätestatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes avaliku huvi kaitseks seoses EKP otsuseid tegevate organite menetluse konfidentsiaalsusega, selle otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes sätestatud avaliku huvi kaitseks seoses liidu või liikmesriigi raha-, finants- või majanduspoliitikaga ning sama otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmendas taandes sätestatud avaliku huvi kaitseks seoses liidu või liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsusega. Teiseks oli EKP seisukohal, et antud tagatiste kohta esitatud dokumentides sisalduv teave oli kaitstud ka otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandiga, mis kaitseb füüsilise või juriidilise isiku ärihuve. Kolmandaks leidis EKP, et teave Banco Populari likviidsuspositsiooni ja tema omavahendite osakaalu kohta on kaitstud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud eranditega liidu õigusega kaitstud teabe konfidentsiaalsuse kaitseks, ning sama otsuse artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel, mis kaitseb füüsilise või juriidilise isiku ärihuve.
- 27 Mis puudutab teavet erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa kohta, siis märkis EKP, et selle teabe avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada rahapoliitikat ja finantsstabiilsust, kuna liikmesriikide keskpankade kaalutusõigus lahendada ajutisi likviidsusprobleeme on finantsstabiilsuse põhielement ja rahapoliitika tõhususe põhieeldus.
- 28 EKP sõnul oli Banco Populari kriisilahendus nõrgestanud Hispaania finantsturgu edaspidiste võimalike sarnaste juhtumite suhtes. Turu usaldus oleks vähenenud, eriti väikeste finantsasutuste suhtes. Selle teabe avalikustamine, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult eraldatud erakorralise likviidsusabi summat, oleks võinud ohutada pingeid finantsasutuste suunas või avada ukse põhjendamatuks spekulatsioonidele Banco Santanderi olukorra suhtes. Lisaks, kuna finantsturud on omavahel väga tihedalt seotud, oleks negatiivsed arengud Hispaanias võinud tuua kaasa ahelreaktsiooni teistes liikmesriikides, mis võinuks kokkuvõttes avaldada kahjulikku mõju liidu finantsstabiilsusele.
- 29 Lisaks märkis EKP, et erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult Banco Popularile antud erakorralise likviidsusabi summa avalikustamine oleks võinud vähendada liikmesriikide keskpankade paindlikkust, et kohendada erakorralise likviidsusabi andmist tulevaste juhtumite konkreetsete asjaoludega. Lisaks võinuks nende andmete avalikustamine tekitada ootusi, et liikmesriikide keskpangad ja EKP toimivad alati ühtemoodi, isegi olukordades, mis sellist lähenemist ei õigusta.
- 30 Antud tagatistega seoses rõhutas EKP sisuliselt, et nende andmete avalikustamine kahjustanuks erakorralise likviidsusabi tõhusust finantsstabiilsuse säilitamise vahendina. EKP sõnul oleks antud tagatise puudutava teabe avaldamine pärssinud pankade huvi küsida õigel ajal erakorralist likviidsusabi. Selle teabe avalikustamine, isegi tagantjärele, võib lisaks vähendada liikmesriikide keskpankade paindlikkust võtta arvesse võimalike varade suurt mitmekesisust, kuna teadmine, millist lähenemist on nad varem toetanud, looks ootuse, millist liiki tagatise võidakse tulevikus aktsepteerida. See vähendaks võimalust tõhusalt reageerida tulevastele likviidsusprobleemidele ja takistaks erakorralise likviidsusabi tõhusust finantsstabiilsuse säilitamise vahendina.
- 31 Banco Populari likviidsuspositsiooni ja omavahendite osakaalu puudutava teabe kohta märkis EKP, et see kuulub usaldatavusnõuete täitmise järelevalve alla ning on seega kaitstud selles valdkonnas kohaldatavate ametisaladuse ja konfidentsiaalsuse eeskirjadega, mis on ette nähtud määruse nr 1024/2013 artiklis 27 koosmõjus direktiivi 2013/36 artikliga 53 ja sellele järgnevate

artiklitega. EKP sõnul põhjustanuks nende andmete avalikustamine turuosaliste spekulatsiooni Banco Santanderi likviidsuspositsiooni ja tema rahastamisvajaduste suhtes, mis tekitaks põhjendamatu rahalist survet. Selle teabe avalikustamine võinuks seega kahjustada ühelt poolt avalikke huve seoses Hispaania ja liidu finantssüsteemi stabiilsusega ja teiselt poolt Banco Santanderi ärihuve.

- 32 Lõpuks märkis EKP, et tema hinnangul puudus ülekaalukas avalik huvi, mis võimaldaks lükata ümber otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes sätestatud erandi kohaldamise. Ta leidis, et hageja viidatud huvi käesolevas asjas ehk tema endise aktsionäri staatus on erahuvi, mis ei saa olla esimuslik selle sättega kaitstud avaliku huvi ees.
- 33 EKP keeldus 7. novembri 2017. aasta otsusega LS/MD/17/419 (edaspidi „kolmas vaidlustatud otsus“) võimaldamast tutvuda eespool punkti 19 teises ja viiendas taandes nimetatud dokumentidega. EKP leidis, et need dokumendid on hõlmatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud üldise konfidentsiaalsuse eeldusega, mis põhineb otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud erandil liidu õigusega kaitstud teabe konfidentsiaalsuse kaitseks, ning sama otsuse artikli 4 lõikes 2 sätestatud erandil füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide kaitseks.
- 34 EKP selgitas seoses FOLTFi hinnangu tervikversiooniga; Banco Populari esitatud dokumentidega, mis käsitlevad tema varalist olukorda ja likviidsuspositsiooni; andmetega tema tegevusloa andmiseks vajalike tingimuste kohta ning Banco Populari poolt EKP-le 1.–6. juuni 2017 edastatud teadetega, et need dokumendid kuuluvad haldustoimikutesse, mis käsitlevad usaldatavusnõuete täitmise kestvat järelevalvet ja FOLTFi menetlust.
- 35 Kuna need haldustoimikud olid seotud EKP kui usaldatavusnõuete järelevalve eest vastutava asutuse ülesannete täitmisega, laienesid neile selles valdkonnas kohaldatavad ametisaladuse ja konfidentsiaalsuse kohustused, mis on ette nähtud määruse nr 1024/2013 artiklis 27, direktiivi 2013/36 artiklis 53 ja järgmistes artiklites ning direktiivi 2014/59 artiklis 84.
- 36 EKP sõnul võinuks taotletud dokumentide avalikustamine kahjustada mitte ainult asjaomast krediidasutust, vaid ka pangandussüsteemi üldiselt, kuna pangad ei oleks saanud enam olla kindlad, et teave, mille nad EKP-le usaldatavusnõuete täitmise järelevalve tegemiseks esitavad, jääb konfidentsiaalseks.
- 37 Ametisaladuse ja konfidentsiaalsuse hoidmise kord lubab konfidentsiaalse teabe avalikustamist ainult kokkuvõttena või sellisel koondkujul, et üksikuid krediidasutusi pole võimalik identifitseerida. See kord jääb kehtima isegi siis, kui krediidasutus on kriisilahenduse läbinud.
- 38 Seejärel märkis EKP, et taotletud dokumendid sisaldasid teavet ka Banco Populari turuseisundi ning tema varade ja kohustuste kohta, mille avalikustamine oleks võinud kahjustada Banco Populari ja tema emaettevõtja Banco Santanderi ärihuve. EKP leidis eelkõige, et selline teave nagu hinnang Banco Populari likviidsusolukorra mõju kohta tema tütarettevõtja Banco Popular Portugal rahastamisele ja tegevusstruktuurile oli ärilisest seisukohast tundlik ja võis tekitada spekulatsiooni, mis ei põhine kontserni finantsolukorral ega likviidsuspositsioonil.
- 39 Lõpuks märkis EKP, et tema hinnangul puudus ülekaalukas avalik huvi, mis võimaldaks lükata ümber otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes sätestatud erandi kohaldamise. Ta leidis, et hageja viidatud huvi käesolevas asjas ehk tema endise aktsionäri staatus on erahuvi, mis ei saa olla esimuslik selle sättega kaitstud avaliku huvi ees.

II. Hagi esitamise järel ilmnenu asjaolud

- 40 Kuna mitu endist aktsionäri, sealhulgas hageja ja Banco Populari võlausaldajad esitasid kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomiteele mitu kaebust, avaldas kriisilahendusnõukogu oma veebisaidil mõned dokumendid Banco Populari kriisilahenduse kohta.
- 41 Hageja esitas Üldkohtu kantseleisse 6. veebruaril 2018 saabunud hagiavaldusega, mis on registreeritud numbriga T-62/18, tühistamishagi kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomitee 28. novembri 2017. aasta otsuse peale.
- 42 Lisaks esitas hageja 18. juulil 2018 tühistamishagi EKP 8. mai 2018. aasta otsuse LS/MD/18/141 peale, millega EKP keeldus võimaldamast tutvuda teatud dokumentidega, mis ei ole käesoleva hagi esemeks ja mis puudutavad Banco Populari kriisilahendust. Hagi registreeriti numbriga T-442/18.
- 43 Audiitorühing Deloitte edastas 14. juunil 2018 kriisilahendusnõukogule aruande sellele antud hinnangu kohta, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigete 16–18 alusel (edaspidi „hindamisaruanne nr 3“).
- 44 Kriisilahendusnõukogu avaldas 6. augustil 2018 oma veebisaidil teate oma 2. augusti 2018. aasta eelotsuse SRB/EES/2018/132 kohta, mis käsitleb seda, kas on vaja anda hüvitist aktsionäridele ja võlausaldajatele seoses Banco Populari suhtes võetud kriisilahendusmeetmetega, ning arvamuse avaldamise menetluse algatamise kohta, ja hindamisaruande nr 3. *Euroopa Liidu Teatajas* avaldati 7. augustil 2018 teadaanne kriisilahendusnõukogu 2. augusti 2018. aasta teate kohta (ELT 2018, C 277 I, lk 1).
- 45 Kriisilahendusnõukogu võttis 17. märtsil 2020 vastu otsuse SRB/EES/2020/52, millega määratakse kindlaks, kas on vaja anda hüvitist aktsionäridele ja võlausaldajatele seoses Banco Populari suhtes võetud kriisilahendusmeetmetega. Kriisilahendusnõukogu leidis selles otsuses, mis avaldati tema veebisaidil, et neil aktsionäridel ja võlausaldajatel, keda Banco Populari kriisilahendus puudutab, ei ole määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e alusel õigust hüvitisele ühtsest kriisilahendusfondist. Selle otsuse kohta avaldati teatis 20. märtsi 2020. aasta *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2020, C 91, lk 2).

III. Menetlus ja poolte nõuded

- 46 Hageja taotles käesoleva kohtuasja algatamist hagiavalduses, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 27. detsembril 2017
- 47 Hageja esitas samal päeval Üldkohtu kantseleisse eraldi dokumendiga Üldkohtu kodukorra artikli 152 alusel taotluse lahendada käesolev asi kiirendatud menetluses. EKP esitas selle taotluse kohta oma seisukohad selleks ette nähtud tähtaja jooksul. Üldkohus jättis 26. jaanuari 2018. aasta otsusega (kaheksas koda) kiirendatud menetluse kohaldamise taotluse rahuldamata.
- 48 Banco Popular ja Banco Santander esitasid Üldkohtu kantseleisse 6. märtsil 2018 avalduse astuda käesolevas asjas menetlusse EKP nõuete toetuseks.

- 49 Komisjon esitas 11. aprillil 2018 Üldkohtu kantseleisse avalduse astuda käesolevasse menetlusse EKP nõuete toetuseks.
- 50 Üldkohtu kaheksanda koja esimees rahuldab 17. juuli 2018. aasta kohtumäärusega komisjoni menetlusse astumise taotluse. Komisjon esitas oma menetlusse astuja seisukohad ja kohtuasja pooled esitasid selle kohta oma seisukohad ette nähtud tähtaja jooksul.
- 51 Üldkohtu kaheksanda koja esimees rahuldab 27. juuli 2018 aasta määrusega Banco Populari ja Banco Santanderi menetlusse astumise taotlused. Nad esitasid oma menetlusse astuja seisukohad ning kohtuasja pooled esitasid oma seisukohad nende seisukohtade kohta ette nähtud tähtajaks.
- 52 Üldkohtu kantseleisse 30. oktoobril 2018 saabunud dokumendiga teatas Banco Santander Üldkohtule, et alates 28. septembrist 2018 on ta Banco Populari üldõigusjärglane ja et viimati nimetatud menetlusse astumise avaldus võetakse tagasi.
- 53 Hageja esitas oma seisukohad Banco Populari menetlusse astumisest loobumise kohta selleks ette nähtud tähtaja jooksul. EKP ega komisjon selle kohta seisukohti ei esitanud.
- 54 Üldkohtu kaheksanda koja president kustutas 5. veebruari 2019. aasta kohtumäärusega Banco Populari menetlusse astumise kohturegistrist ning otsustas jätta Banco Santanderi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud seoses Banco Populari menetlusse astumisega. Ta otsustas samuti, et EKP ja komisjon kannavad ise oma kohtukulud.
- 55 Kaheksanda koja presidendi 1. augusti 2019. aasta otsusega peatati pärast poolte ärakuulamist menetlus kodukorra artikli 69 punkti b alusel kuni lõpliku otsuse tegemiseni kohtuasjas, milles nüüdseks on tehtud 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 56 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti, siis kuulub kodukorra artikli 27 lõike 5 alusel ettekandja-kohtunik nüüd kolmanda koja koosseisu ning käesolev kohtuasi määrati seega sellele kojale.
- 57 Euroopa Kohus tegi 19. detsembril 2019 kohtuotsuse EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Seetõttu jätkati menetlust käesolevas kohtuasjas.
- 58 Kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames paluti hagejal esiteks võtta seisukoht selle kohta, millised järeldused tuleb tema arvates käesolevas kohtuasjas teha 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsusest EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) ning teiseks paluti EKP-l, Banco Popularil ja Banco Santanderil esitada oma seisukohad hageja vastuse kohta.
- 59 Kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldava meetme raames paluti hagejal, EKP-l ja komisjonil vastata kirjalikult Üldkohtu esitatud küsimustele. Pooled vastasid küsimustele määratud tähtaja jooksul.
- 60 Üldkohus kohustas 27. novembri 2020. aasta menetlustoiminguid käsitleva kohtumäärusega EKPd esitama esiteks Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ja teiseks kodukorra artikli 91 punkti c ja artikli 104 alusel dokumendid, millega tutvumise võimaldamisest vaidlustatud otsustega keelduti.

- 61 Üldkohus otsustas kolmanda koja ettepanekul anda kodukorra artikli 28 alusel kohtuasja üle laiendatud koosseisule.
- 62 Banco Santander märkis 12. veebruari 2021. aasta kirjas, et COVID 19-ga seotud tervisekriisi tõttu ei ole tal võimalik reisida Luxembourgigi (Luksemburg) suuliste seisukohtade ära kuulamiseks ja palus võimalust, et ta kuulataks ära videokonverentsil. Kolmanda laiendatud koja esimees rahuldab 17. veebruari 2021. aasta otsusega Banco Santanderi taotluse.
- 63 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 4. märtsi 2021. aasta kohtuistungil.
- 64 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsused,
 - mõista kohtukulud välja EKP-lt.
- 65 EKP, keda toetavad komisjon ja Banco Santander, palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

IV. Õiguslik käsitlus

- 66 Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet. Esimese väite kohaselt rikkus EKP vaidlustatud otsustes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c. Teises väites leiab hageja, et EKP rikkus teises vaidlustatud otsuses otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teist ja seitsmendat taanet. Kolmandas väites palutakse teine ja kolmas vaidlustatud otsus tühistada otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 2 esimese taande rikkumise tõttu. Neljas väide puudutab Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 47 rikkumist. Viiendas väites, mille hageja esitas esimest korda oma seisukohtades komisjoni ja Banco Santanderi menetlusse astujate seisukohtade kohta, väidab ta, et teises vaidlustatud otsuses on rikutud põhjendamiskohustust seoses otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande kohaldamisega.
- 67 Enne hageja viie väite analüüsimist tuleb kontrollida, kas vaidluse ese ja hageja põhjendatud huvi on säilinud.
- 68 Seejärel tuleb analüüsida teise vaidlustatud otsuse sõnastust. Selle analüüsi põhjal tuleb kõigepealt käsitleda viiendat ja teist väidet. Teisena analüüsitakse esimest ja vajaduse korral kolmandat väidet ning lõpuks neljandat väidet.

A. Hagi ese ja hageja põhjendatud huvi

- 69 Banco Santander juhib oma menetlusse astuja seisukohtades Üldkohtu tähelepanu asjaolule, et alates käsitletava hagi esitamisest on mõned dokumendid suuremas osas avaldatud või need avaldatakse peagi kriisilahendusnõukogu veebisaidil apellatsioonikomitee otsuste alusel (vt selle kohta eespool punkt 40 jj). Banco Santander leiab, et selle asjaolu tõttu võib hagi ese ära langeda.

- 70 EKP ja hageja vaidlevad Banco Santanderi väidetele vastu.
- 71 Nagu Banco Santander õigustatult märkis, on juba otsustatud, et menetlusse astuja ei saa sõltumatult tugineda asja läbivaatamist takistavale asjaolule, ja seega ei pea Üldkohus analüüsima üksnes tema esitatud väiteid, mis ei põhine avalikul huvil (24. märtsi 1993. aasta kohtuotsus CIRFS jt vs. komisjon, C-313/90, EU:C:1993:111, punkt 22, ja 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Post Bank Iran vs. nõukogu, T-559/15, EU:T:2018:948, punkt 63).
- 72 Samas on kodukorra artikli 131 lõikes 1 sätestatud, et kui Üldkohus leiab, et hagi ese on ära langenud ja puudub vajadus asjas otsust teha, võib ta igal ajal ettekandja-kohtuniku ettepanekul ja pärast poolte ärakuulamist omal algatusel lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.
- 73 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab hagi esitamise etapis olema hagejal selle eseme suhtes põhjendatud huvi, vastasel juhul on hagi vastuvõetamatu. Hagi ese, nagu ka põhjendatud huvi peavad säilima kuni kohtuotsuse tegemiseni, vastasel juhul langeb otsuse tegemise vajadus ära; see eeldab, et hagi peab selle esitajale tooma selle lõpptulemuse kaudu mingit kasu (vt 21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Leino-Sandberg vs. parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 74 Mis puudutab esiteks hagi eset, siis on Euroopa Kohus 21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsuse Leino-Sandberg vs. parlament (C-761/18 P, EU:C:2021:52) punktis 33 märkinud, et valdkonnas, mis puudutab üldsuse õigust tutvuda institutsioonide dokumentidega, säilib hagi ese seni, kuni asjaomane institutsioon ei ole otsust, millega ta keeldub võimaldamast tutvuda taotletud dokumendiga, ametlikult kehtetuks tunnistanud, isegi kui taotletud dokumendi on avalikustanud kolmas isik.
- 75 Kuna EKP ei ole vaidlustatud otsuseid ametlikult tühistanud, on käsitletava hagi ese säilinud.
- 76 Teiseks, mis puudutab hageja põhjendatud huvi, siis tuleb märkida, et dokumendid Banco Populari kriisilahendusmenetluse kohta, mis avaldati osaliselt või tervikuna kriisilahenduspõhise veebisaidil, on järgmised: esiteks kriisilahendusskeem; teiseks 5. juuni 2017. aasta esimene hindamisaruanne, mille kriisilahenduspõhise koostas määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti a alusel; kolmandaks teine, 6. juuni 2017. aasta hindamisaruanne, mille koostas sõltumatu ekspert määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel; neljandaks 2016. aasta kriisilahendusskeem; viiendaks 6. juuni 2017. aasta võõrandamisdokument; kuuendaks kriisilahenduspõhise koostas 3. juuni 2017. aasta otsus algatada Banco Populari müüginenetlus; seitsmendaks kriisilahenduspõhise koostas 3. juuni 2017. aasta otsus, millega algatati Banco Populari müüginenetlus, kaaskiri; kaheksandaks hindamisaruanne nr 3; üheksandaks kriisilahenduspõhise koostas 2. augusti 2018. aasta arvamus tema eelotsuse kohta, mis käsitleb seda, kas on vaja anda hüvitist aktsionäridele ja võlausaldajatele seoses Banco Populari suhtes võetud kriisilahendusmeetmetega, ning arvamuse avaldamise menetluse algatamise kohta; kümnendaks 2017. aasta kohustuste andmeid käsitlev aruanne; üheteistkümnendaks 2017. aasta kriitilise tähtsusega funktsioone käsitlev aruanne ja kaheteistkümnendina teatud dokumendid, mille Banco Popular oli saanud eramüüginenetluse raames.
- 77 Tuleb tõdeda, et eespool punktis 76 nimetatud dokumendid ei hõlma käesoleva vaidluse esemeks olevaid dokumente, mis on nimetatud eespool punktides 21–25 ja 33; hageja on seda kinnitanud nii kirjalikult kui ka kohtuistungil.

- 78 Euroopa Kohus märkis, et olukorras, kus hageja sai tutvuda vaidlusaluse dokumendiga üksnes kolmanda isiku avalikustatud dokumendi abil ja kus asjaomane institutsioon keeldus jätkuvalt võimaldamast tal taotletud dokumendiga tutvuda, ei saa mingil juhul asuda seisukohale, et hageja sai selle dokumendiga tutvuda, ega järeldada, et ainuüksi sellise avalikustamise tõttu on tal kadunud huvi nõuda vaidlusaluse otsuse tühistamist. Vastupidi, niisuguses olukorras säilib hagejal tegelik huvi tutvuda taotletud dokumendi autentse versiooniga, mis tagab, et see institutsioon on dokumendi koostaja ja et dokument väljendab tema ametlikku seisukohta (vt selle kohta 21. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Leino-Sandberg vs. parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 48).
- 79 Kuna EKP kinnitas kohtuistungil, et ta ei olnud taotletud dokumente pärast käesoleva hagi esitamist avaldanud ja kuna ta keeldus jätkuvalt võimaldamast nendega tutvuda, tuleb järeldada, et hagejal on käesoleva hagi raames säilinud põhjendatud huvi.

B. Teise vaidlustatud otsuse tõlgendamine

- 80 Kõigepealt tuleb tõdeda, et EKP poolt Üldkohtule esitatud menetlusedokumentides erineb teise vaidlustatud otsuse kokkuvõtte selle otsuse enda sõnastusest. Täpsemini puudutab see vastuolu küsimust, millistele otsuse 2004/258 sätetele tugines EKP teises vaidlustatud otsuses, keeldudes võimaldamast tutvuda erinevat liiki asjasse puutuva teabega.
- 81 Kõigepealt tuleb märkida, et Üldkohus tugineb otsuse sisu tõlgendamisel teise vaidlustatud otsuse ingliskeelsele versioonile. Teise vaidlustatud otsuse hispaaniakeelne versioon sisaldab märget „Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)” (mitteametlik tõlge (lahknevuste korral lähtutakse ingliskeelsest tekstist)). Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et selle otsuse ingliskeelne versioon on autentne.
- 82 Seejärel tuleb korrata eespool punktis 25 märgitud, et teise vaidlustatud otsusega keelduti osaliselt võimaldamast tutvuda nelja dokumendiga, mis sisaldavad viit liiki teavet, nimelt teave erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa, antud tagatiste, Banco Populari likviidsuspositsiooni ja omakapitali osakaalu kohta. Nende viie teabeliigi kohta olgu märgitud, et teises vaidlustatud otsuses kohaldatakse dokumentidega tutvumise õiguse suhtes viit erandit, mis kattuvad kõnealuse teabe liigist lähtudes.
- 83 Vastuseks Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele selgitas EKP, et teine vaidlustatud otsus põhineb otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses, teises ja seitsmendas taandes sätestatud eranditel, mis puudutavad viit liiki teavet, millega tutvumise võimaldamisest keelduti (vt eespool punkt 82). EKP sõnul kinnitab seda tõlgendust kostja vastuse lisa B.1, mis sisaldab tabelit taotletud dokumentide ja (osalise) avalikustamata jätmise põhjuste kohta, millele EKP tugines ja mis on teise vaidlustatud otsuse lahutamatu osa.
- 84 Vastuseks EKP väidetele märkis hageja kohtuistungil, et ta leiab, et tema kaitseõigusi on rikutud, kuna esiteks ei edastatud talle kostja vastuse lisa B.1 koos teise vaidlustatud otsusega ja teiseks ei kinnita teise vaidlustatud otsuse tekst EKP seisukohta, et viis teabeliiki, millega tutvumise võimaldamisest keelduti, olid kõik hõlmatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses, teises ja seitsmendas taandes ette nähtud eranditega.
- 85 Esiteks tuleb tõdeda, et teise vaidlustatud otsuse eesmärk on kinnitada EKP 11. augusti 2017. aasta otsus LS/PT/2017/66. Selle 11. augusti 2017. aasta otsuse tekstist nähtub aga, et üksnes teave, mis puudutas erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat

ja antud tagatise, oli hõlmatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses, teises ja seitsmendas taandes ette nähtud eranditega, kuid see ei olnud nii teabe puhul, mis puudutas Banco Populari likviidsuspositsiooni ja tema omakapitali osakaalu.

- 86 Teiseks märgib EKP teises vaidlustatud otsuses pealkirja „Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE“ (teave BPE likviidsuspositsiooni ja omakapitali osakaalu kohta) all: „[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE“ ([t]eie kordustaotluses ei vaidlusta te EKP põhjendusi ja väiteid BPE likviidsuspositsiooni ja omakapitali osakaalu avalikustamisest keeldumise kohta) ja „[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) („protected as such under Union law“) and the first indent of Article 4(2) („the commercial interests of a natural or legal person“) of Decision ECB/2004/3“ ([j]uhatus on seisukohal, et see teave on kaitstud otsuse EKP/2004/3 artikli 4 lõike 1 punktiga c (kaitstud liidu õigusega) ja artikli 4 lõike 2 esimese taandega (füüsilise või juriidilise isiku ärihuvid)). Need laused ei jäta mingit kahtlust selles, et teave Banco Populari likviidsuspositsiooni ja tema omakapitali osakaalu kohta ei ole hõlmatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses, teises ja seitsmendas taandes sätestatud eranditega.
- 87 Kolmandaks tuleb tõdeda, et vastupidi EKP väidetele ei võimalda ükski kohtuasja toimikus olev dokument asuda seisukohale, et EKP kostja vastuse lisa B.1 on teise vaidlustatud otsuse lahutamatu osa.
- 88 Esiteks ei ole teises vaidlustatud otsuses tegelikult viidatud ühelegi otsusele lisatud lisale. Teiseks puudutab lisa B.1 sisalduv tabel kolme vaidlustatud otsust, mitte ainult teist vaidlustatud otsust, mistõttu on tõenäoline, et see lisa koostati käesoleva hagi jaoks.
- 89 Neid asjaolusid arvestades tuleb järeldada, et vastupidi sellele, mida väitis EKP Üldkohtule esitatud menetlusedokumentides ja kohtuistungil, ei põhine teine vaidlustatud otsus nende viie teabeliigi puhul, millega tutvumise võimaldamisest keelduti, otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses, teises ja seitsmendas taandes sätestatud eranditel. Täpsemini keeldus EKP teises vaidlustatud otsuses üksnes võimaldamast tutvuda erakorralise likviidsusabi ülemmääraga, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summaga ja otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese, teise ja seitsmenda taande alusel antud tagatistega. Antud tagatise puudutava teabega tutvumise võimaldamisest keeldumine tugines ka otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 2 esimesele taandele. Mis puudutab aga Banco Populari likviidsuspositsiooni ja tema omavahendite osakaalu puudutava teabega tutvumise võimaldamisest keeldumist, siis põhineb teine vaidlustatud otsus üksnes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktil c ja artikli 4 lõike 2 esimesel taandel.

C. Viies väide, et teises vaidlustatud otsuses on otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande kohaldamisega rikutud põhjendamiskohustust

- 90 Oma seisukohtades komisjoni ja Banco Santanderi menetlusse astuja seisukohtade kohta esitas hageja väite, et teine vaidlustatud otsus on puudulikult põhjendatud, kuna EKP ei esita selles otsuses põhjuseid, miks ta leidis esiteks, et teave, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralist likviidsusabi ja antud tagatise, on hõlmatud selle otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes ette nähtud erandiga, mis on antud avaliku huvi kaitseks seoses EKP otsuseid tegevate organite menetluse konfidentsiaalsusega, ja teiseks, et selle teabe avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada selle erandiga kaitstavaid huve.

- 91 Selle väite põhjenduseks viitab hageja 26. aprilli 2018. aasta kohtuotsusele Espírito Santo Financial (Portugal) vs. EKP (T-251/15, ei avaldata, EU:T:2018:234). Selles kohtuotsuses leidis Üldkohus, et EKP rikkus oma põhjendamiskohustust, jättes esiteks selgitamata põhjused, miks selle kohtuasja raames taotletud dokumendid kuuluvad valdkonda, mida käsitleb otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimene taane, ja teiseks ei esitanud ta põhjendusi, mis võimaldaksid mõista ja kontrollida, kuidas asjaomaste dokumentidega tutvumine oleks kahjustanud kaitstavat huvi.

1. Sissejuhatavad märkused

- 92 Tuleb tõdeda, et hageja esitas põhjendamiskohustuse rikkumise väite alles menetluse hilises staadiumis, st oma seisukohtades komisjoni ja Banco Santanderi menetlusse astuja seisukohtade kohta.
- 93 Samas tuleb rõhutada, et tühistamishagi raames kujutab väide akti põhjenduste puudumise või ebapiisavuse kohta endast avalikul huvil põhinevat väidet, mille liidu kohus võib või koguni peab tõstatama omal algatusel ja millele pooled võivad järelikult menetluse igas staadiumis tugineda (20. veebruari 1997. aasta kohtuotsus komisjon vs. Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73, punkt 25; 13. detsembri 2001. aasta kohtuotsus Krupp Thyssen Stainless ja Acciai speciali Terni vs. komisjon, T-45/98 ja T-47/98, EU:T:2001:288, punkt 125, ja 10. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Şanlı vs. nõukogu, T-157/19, ei avaldata, EU:T:2021:75, punkt 34).
- 94 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on huve kahjustava akti põhjendamise kohustus, mis on ette nähtud ELTL artikli 296 teises lõigus ja sätestatud harta artikli 41 lõike 2 punktis c, üks osa kaitseõiguste tagamise põhimõttest ja selle eesmärk on esiteks anda huvitatud isikule piisavalt teavet, mille alusel ta saab veenduda, kas otsus on piisavalt põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab selle kehtivuse liidu kohtus vaidlustada, ja teiseks võimaldada viimati nimetatud kohtul kontrollida selle akti õiguspärasust (vt 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus nõukogu vs. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Şanlı vs. nõukogu, T-157/19, ei avaldata, EU:T:2021:75, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 95 Euroopa Kohtu samavõrd väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et ELTL artiklis 296 nõutud põhjendus peab vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik võetud meetme põhjendusi mõista ja pädeval kohtul teostada oma kontrolli (30. aprill 2019. aasta kohtuotsus Itaalia vs. nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 40; 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg vs. EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 85, ja 27. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus KPN vs. komisjon, T-691/18, ei avaldata, EU:T:2021:43, punkt 161).
- 96 Nagu järgnevalt selgitatakse, ei vasta neile nõuetele EKP keeldumine võimaldada tutvuda teatud teabega otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel.

2. Põhjendamiskohustuse rikkumine

a) Erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise puudutava teabega tutvumise võimaldamisest keeldumise põhjendamata jätmine

- 97 Kõigepealt olgu EKP dokumentidega tutvumise õigust reguleeriva õigusraamistiku kohta märgitud, et ELL artikli 1 teises lõigus on sätestatud liidu otsustusprotsessi avatuse põhimõte. Sellega seoses on ELTL artikli 15 lõikes 1 täpsustatud, et hea valitsemistava edendamiseks ja kodanikuühiskonna osalemise tagamiseks teevad liidu institutsioonid, organid ja asutused oma tööd võimalikult avalikult. Selle artikli lõike 3 esimeses lõigus on sätestatud, et igal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, on õigus pääseda ligi liidu institutsioonide, organite ja asutuste mis tahes andmekandjal säilitatavatele dokumentidele põhimõtete ning tingimuste alusel, mis määratletakse kooskõlas selle lõikega. Selle lõike teise lõigu kohaselt määravad Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu määruste abil seadusandliku tavamenetluse kohaselt kindlaks dokumentidele ligipääsu reguleerivad üldpõhimõtted ja piirangud, lähtudes avalikest ja erahuvidest. Sama lõike kolmanda lõigu kohaselt tagab iga institutsioon, organ või asutus oma töö läbipaistvuse ja täpsustab oma kodukorras konkreetseid sätteid ligipääsu kohta tema dokumentidele vastavalt nimetatud lõike teises lõigus osutatud määrusele. Vastavalt selle lõike neljandale lõigule kohaldavad Euroopa Liidu Kohus, EKP ja Euroopa Investeerimispank (EIP) seda lõiget ainult oma haldusülesannete täitmisel.
- 98 Otsuse 2004/258 eesmärk vastavalt selle põhjendustele 2 ja 3 on võimaldada suurem juurdepääs EKP dokumentidele, kui see oli võimalik EKP 3. novembri 1998. aasta otsuse 1999/284/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanka dokumentidele ja arhiividele (EÜT 1999, L 110, lk 30) kehtivuse ajal, samas kaitstes EKP ja liikmesriikide keskpankade iseseisvust ning EKP teatud ülesannete täitmise konfidentsiaalsust.
- 99 Otsuse 2004/258 artikli 2 lõige 1 annab seega igale liidu kodanikule ja igale füüsilisele või juriidilisele isikule, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, õiguse tutvuda EKP dokumentidega, arvestades selles otsuses sätestatud tingimusi ja piiranguid.
- 100 Selle õiguse suhtes on seatud teatud piirangud tulenevalt avalikust või erahuvist. Täpsemini on otsuse 2004/258 artiklis 4 kooskõlas selle põhjendusega 4 ette nähtud erandlikud alused, mis lubavad EKP-l dokumendiga tutvumise võimaldamisest keelduda, kui selle avalikustamine kahjustaks mõnd selle artikli lõikega 1 või 2 kaitstud huvi või kui dokument on mõeldud sisesekasutuseks EKP või liikmesriikide keskpankade menetlustes ja eelkonsultatsioonide käigus.
- 101 Kuna otsuse 2004/258 artiklis 4 sätestatud erandid kalduvad kõrvale õigusest dokumentidega tutvuda, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (29. novembri 2012. aasta kohtuotsus *Thesing ja Bloomberg Finance vs. EKP*, T-590/10, ei avaldata, EU:T:2012:635, punkt 41, ja 12. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *De Masi ja Varoufakis vs. EKP*, T-798/17, EU:T:2019:154, punkt 17).
- 102 Seejärel olgu märgitud, et 26. aprilli 2018. aasta kohtuotsus *Espírito Santo Financial (Portugal) vs. EKP* (T-251/15, ei avaldata, EU:T:2018:234), millele hageja viienda väite põhjendamiseks tugines (vt eespool punkt 91), tühistati 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsusega *EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).

- 103 Euroopa Kohus leidis 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsuses EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), et arvestades EKP nõukogule antud ainupädevust, ei tohi otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a –koosmõjus ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 4 Euroopa Keskpankade süsteemi ja EKP põhikirja kohta (edaspidi „EKPSi ja EKP põhikiri“) artikli 10 lõike 4 teise lausega – tõlgendada nii, et see kaitseb EKP nõukogu menetluste tulemuse konfidentsiaalsust, ilma et oleks vaja, et seda tulemust sisaldavate dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine oleks seatud sõltuvusse tingimusest, et nende avalikustamine kahjustab avaliku huvi kaitset (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punkt 43, ja 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:845, punkt 50).
- 104 Euroopa Kohus lisas, et EKP sekretariaadi peadirektor on kohustatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande ja artikli 7 lõike 1 alusel EKP nõukogu menetluse tulemusega tutvumise võimaldamisest keelduma, välja arvatud juhul, kui nõukogu on otsustanud selle täielikult või osaliselt avalikuks teha (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punkt 44, ja 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:845, punkt 51).
- 105 Euroopa Kohus järeldas sellest, et EKP nõukogu menetluse tulemusega tutvumise võimaldamisest keeldumise otsuse õiguslikuks põhjendamiseks piisab nende menetluste tulemusi kajastavate dokumentide puhul üksnes viitest otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes sätestatule (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punkt 46, ja 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:845, punkt 53).
- 106 Vastuseks Üldkohtu palvele esitada oma seisukoht, millised järeldused tuleks teha 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsusest EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), möönab hageja, et see kohtuotsus näib võimaldavat EKP-l kalduda kõrvale oma kohustusest põhjendada oma otsuseid, lähtudes EKPSi ja EKP põhikirjas määratletud otsustusorganite menetluse konfidentsiaalsuse eripäradest. Hageja rõhutab aga, et Euroopa Kohus saab oma arutluskäigus aluseks võtta üksnes „dokumendid, mis kajastavad EKP otsustusorganite menetluse tulemusi“.
- 107 EKP arvates, keda selles küsimuses toetavad komisjon ja Banco Santander, tuleb hageja viies väide 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsusest EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) tehtavate järelduste põhjal tagasi lükata. EKP leiab niisiis, et ta on oma põhjendamiskohustuse täitnud juba üksnes sellega, et ta tugines taotletud teabega tutvumise võimaldamisest keeldumisel otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimesele taandele.
- 108 Neid asjaolusid arvestades tuleb analüüsida, kas EKP põhjendas õiguslikult piisavalt teist vaidlustatud otsust osas, milles sellega keelduti võimaldamast tutvuda teatud teabega otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes sätestatud erandi alusel, millega kaitstakse avalikku huvi seoses EKP otsuseid tegevate organite menetluse konfidentsiaalsusega.
- 109 Nagu EKP õigesti märgib, piirduakse teise vaidlustatud otsuse põhjendustes, milles keeldutakse võimaldamast tutvuda andmetega, mis puudutavad erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise, pelga viitega otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatule.

- 110 Samas toob hageja põhjendatult esile, et nagu selgub eespool punktides 103–105 viidatud Euroopa Kohtu praktikast, võib dokumentidega tutvumise keelu põhjendamiskohustuse lugeda täidetuks pelgalt viitamisega otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes sätestatule üksnes dokumentide puhul, mis „sisaldavad EKP nõukogu menetluse tulemusi“.
- 111 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et EKP ei ole täpsustanud, konkreetset millise teabeliigiga tutvumise võimaldamisest ta keeldub otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel ja millises dokumendis see teave asub. Ta on piirdunud üldise märkusega, et kolme liiki teave, millega ta tema viidatud erandite alusel keeldub võimaldamast tutvuda, sisaldub neljas dokumendis, millega ta võimaldab osaliselt tutvuda, nimelt Hispaania keskpanga presidendi poolt 5. juunil 2017 EKP presidendile saadetud kiri „Emergency liquidity assistance“, Hispaania keskpanga presidendi poolt EKP presidendile 5. juunil 2017 saadetud kirja „Emergency liquidity assistance“ kaaskiri, juhatuse 5. juuni 2017. aasta ettepanek EKP nõukogule „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“ ja EKP nõukogu 5. juunil 2017 telekonverentsi teel peetud koosoleku nr 447 protokoll.
- 112 Nende nelja dokumendi hulgast on ainus dokument, mis on ilmselgelt mõeldud EKP nõukogu menetluse tulemuste kajastamiseks, 5. juunil 2017 telekonverentsi teel peetud koosoleku nr 447 protokoll. Sellega seoses selgitas EKP 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66, mida kinnitab teine vaidlustatud otsus, et EKP nõukogu otsused mitte esitada vastuväiteid erakorralise likviidsusabi ülemmäärale, on kantud selle organi koosolekute protokollidesse, mis EKPSi ja EKP põhikirja artikli 10 lõike 4 kohaselt on konfidentsiaalsed, et kaitsta EKP nõukogu liikmete sõltumatust ja otsustusprotsessi tõhusust.
- 113 Pärast seda, kui Üldkohus oli tutvunud nelja asjaomase dokumendi konfidentsiaalse versiooniga, mille EKP esitas pärast eespool punktis 60 nimetatud menetlustoimingut, võib Üldkohus tõdeda, et see aruanne sisaldab vaid üht teavet kolmest, millega tutvumise võimaldamisest otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel keelduti, nimelt erakorralise likviidsusabi ülemmäär. Teave tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa ja antud tagatiste kohta on esitatud kolmes muus dokumendis, millega täies ulatuses tutvumise võimaldamisest EKP keeldus, nimelt kahes Hispaania keskpanga presidendi 5. juuni 2017. aasta kirjas ja juhatuse 5. juuni 2017. aasta ettepanekus.
- 114 Vastavalt eespool punktides 103–105 viidatud Euroopa Kohtu praktikale põhjendas EKP seega õiguslikult piisavalt oma keeldumist võimaldada tutvuda erakorralise likviidsusabi ülemmääraga osas, milles see teave sisaldub EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokollis, kuna see dokument kajastab EKP nõukogu menetluse tulemusi.
- 115 Sellegipoolest tuleb analüüsida, kas EKP põhjendas õiguslikult piisavalt ka oma keeldumist võimaldada tutvuda teabega, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi suurust ja antud tagatise, osas, milles see teave sisaldub kolmes muus dokumendis.
- 116 Kui EKP-lt kohtuistungil selle kohta küsiti, märkis ta, et tema arvates on Hispaania keskpanga presidendi kaks kirja ja juhatuse ettepanek dokumendid, mis võimaldavad nõukogul teha asjatundliku otsuse ning millel on seetõttu tingimata seos selle organi menetlustega. Sellest järeldub, et EKP nõukogu menetluse tulemuste konfidentsiaalsuse kaitse otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel koosmõjus EKPSi ja EKP põhikirja artikli 10 lõike 4 teise lausega laieneb kõikidele ettevalmistavatele dokumentidele, mis esitatakse EKP nõukogu menetluses. EKP on seisukohal, et keeldudes võimaldamast nende dokumentidega täies

ulatuses tutvuda, tuginedes üksnes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes sätestatule, on ta järginud oma põhjendamiskohustust vastavalt Euroopa Kohtu praktikale, mis on esitatud eespool punktides 103–105.

- 117 Hageja väidab vastu, et kuna tal ei olnud võimalik saada teada põhjust, mille alusel kohaldati otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimest taanet Hispaania keskpanga presidendi kirjadest ja juhatuse ettepanekust kustutatud teabele, siis ei olnud tal võimalik vaidlustada selle sätte kohaldamise põhjendatust. Täpsemini leiab ta, et erandeid õigusest dokumentidega tutvuda tuleb tõlgendada kitsalt ning et selle reeglga on vastuolus otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande – koosmõjus EKPSi ja EKP põhikirja artikli 10 lõikega 4 – laiendav tõlgendamine, nii nagu pakub välja EKP.
- 118 Tuleb tõdeda, et Hispaania keskpanga presidendi kaks kirja ja juhatuse ettepanek koostati enne, kui toimus nõukogu koosolek, ega peegelda seega selle organi menetluse tulemusi. Sellest järeldub, et EKPSi ja EKP põhikirja artikli 10 lõike 4 teine lause ei ole nende dokumentide suhtes kohaldatav, mistõttu ei saa eespool punktides 103–105 viidatud Euroopa Kohtu põhjendusi nende dokumentide suhtes kohaldada.
- 119 Lisaks olgu märgitud, et EKP peab esitama põhjenduse, mis võimaldab mõista ja kontrollida ühelt poolt, kas taotletud dokument kuulub tõepoolest erandiga hõlmatud valdkonda, ja teiselt poolt, kas sellest erandist johtuv kaitse on tegelikult vajalik (12. septembri 2013. aasta kohtuotsus Besselink vs. nõukogu, T-331/11, ei avaldata, EU:T:2013:419, punkt 99, ja 26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Bonnafous vs. komisjon, T-646/18, EU:T:2020:120, punkt 24; vt analoogia alusel ka 26. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, punkt 61).
- 120 Sellega seoses tuleb rõhutada, et otsus 2004/258 sisaldab erandit õigusest dokumentidega tutvuda, nimelt on selle artikli 4 lõikes 3 sõnaselgelt viidatud keelule tutvuda EKP koostatud või tema saadud sisekasutuses olevate dokumentidega, mis on osa EKP sisemenetlusest või eelkonsultatsioonidest (vt selle kohta 17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus De Masi ja Varoufakis vs. EKP, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, punktid 66–79).
- 121 Kuna nii 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66 kui ka teises vaidlustatud otsuses puuduvad igasugused põhjendused, mis seletaksid põhjusi, miks keelduti võimaldamast tutvuda täies ulatuses Hispaania keskpanga presidendi kirjadega ja juhatuse ettepanekuga, osas, milles need dokumendid sisaldavad teavet, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise, mis oli hõlmatud artikli 4 lõike 1 punktis a ette nähtud erandiga, siis takistas see hagejal mõista selle teabega tutvumise keelu põhjusi ja, nagu ta väidab, vaidlustamast otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande kohaldamise põhjendatust.
- 122 Nagu on märgitud eespool punktis 116, täpsustas EKP alles kohtuistungil, et tema arvates on Hispaania keskpanga presidendi kirjad ja juhatuse ettepanek EKP nõukogu menetluses vajalikud abivahendid, mistõttu võis ta vastavalt eespool punktides 103–105 esitatud Euroopa Kohtu praktikale põhjendada nendes dokumentides sisalduva teatud teabega tutvumise keeldu üksnes viitega otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes sätestatule.
- 123 Samas tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et põhjendused tuleb üldjuhul edastada huvitatud isikule samal ajal tema huve kahjustava otsusega. Põhjenduse puudumist ei saa nimelt heastada see, kui huvitatud isik saab otsuse põhjendustest teada liidu ametiasutuste läbiviidava menetluse

käigus (29. septembri 2011. aasta kohtuotsus Elf Aquitaine vs. komisjon, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 149; 19. juuli 2012. aasta kohtuotsus Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco vs. komisjon, C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:479, punkt 74, ja 10. septembri 2019. aasta kohtuotsus Trasys International ja Axianseu – Digital Solutions vs. EASA, T-741/17, EU:T:2019:572, punkt 53).

- 124 Seega tuleb nõustuda väitega, et teine vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud osas, milles sellega keeldutakse otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel võimaldamast tutvuda teabega, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise, osas milles see teave sisaldub Hispaania keskpanga presidendi poolt 5. juunil 2017 EKP presidendile saadetud kirjas „Emergency liquidity assistance“, Hispaania keskpanga presidendi poolt EKP presidendile 5. juunil 2017 saadetud kirja „Emergency liquidity assistance“ kaaskirjas ja juhatuse 5. juuni 2017. aasta ettepanekus EKP nõukogule „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“.
- 125 Enne kui teha kindlaks, millised tagajärjed on teise vaidlustatud otsuse ebapiisaval põhjendamisel, tuleb analüüsida, kas muud EKP viidatud erandid, mille põhjendatuse hageja teise väite raames kahtluse alla seab, võivad põhjendada keeldumist võimaldada tutvuda teabega, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise.

b) EKP nõukogu hääletustulemusega tutvumise keelu põhjenduse puudumine

- 126 Tutvudes EKP nõukogu 5. juunil 2017 telekonverentsi teel peetud koosoleku nr 447 protokolliga konfidentsiaalse versiooniga, tuvastas Üldkohus, et EKP oli keeldunud võimaldamast tutvuda selles dokumendis sisalduva teatava teabega, mis ei kuulunud ühte viiest teabeliigist, millega tutvumise võimaldamisest sõnaselgelt keelduti (vt eespool punkt 82). Tegemist on nõukogu hääletustulemusega. See teave ei puuduta erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat, antud tagatise, Banco Populari likviidsuspositsiooni ega viimati nimetatute omavahendite osakaalu. Tuleb asuda seisukohale, et tegelikult kujutavad nimetatud hääletustulemused endast spetsiifilist teavet, mida tuleb eristada sellele hääletusele eelnenud menetluse sisu puudutavatest andmetest.
- 127 Kui EKP-lt kohtuistungil küsiti, miks puuduvad mis tahes viited asjaomasele hääletustulemusele, vastas EKP, keda selles osas toetab komisjon, et hoolimata asjaolust, et EKP ei ole sõnaselgelt nimetanud, et ta keeldub ka seda liiki teabega tutvumise võimaldamisest, on ta seisukohal, et ta on oma keeldu võimaldada selle teabega tutvuda õiguslikult piisavalt põhjendanud viitega otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande kohaldamisele, kui ta keeldus täies ulatuses EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokolliga tutvumise võimaldamisest.
- 128 EKP soovitatud lähenemine eeldab aga, et tuleks anda lai tõlgendus sellele, mida kujutab endast EKP nõukogu „menetluse tulemus“, kuna EKP nõukogu menetluse tulemus hõlmab automaatselt selle organi hääletustulemust. Selline lai tõlgendus põhjendab tema väitel järelikult seda, et EKP põhjendamiskohustus, kui ta keeldub võimaldamast tutvuda dokumendiga, mis sisaldab nõukogus hääletamise tulemust, on piiratud vastavalt eespool punktides 103–105 viidatud Euroopa Kohtu praktikale.
- 129 Kuid nagu hageja kohtuistungil õigesti märkis, oleks selline lähenemine ilmselgelt vastuolus põhimõttega, mille kohaselt tuleb erandeid õigusest dokumentidega tutvuda tõlgendada kitsalt (vt eespool 101 ja 117).

- 130 Seetõttu oli EKP kohustatud põhjendama otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande kohaldamist EKP nõukogu hääletustulemusega tutvumise võimaldamisest keeldumisele, et hagejal oleks võimalik hinnata selle põhjendatust.
- 131 Kuna teises vaidlustatud otsuses ei ole isegi mainitud, et on olemas teave EKP nõukogus toimunud hääletustulemuse kohta, siis on teine vaidlustatud otsus puudulikult põhjendatud ja see tuleb selles osas tühistada.

D. Teine väide, et teine vaidlustatud otsus rikub otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teist ja seitsmendat taanet

- 132 Oma teise väite põhjendamiseks väidab hageja, et teises vaidlustatud otsuses on EKP rikkunud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teist taanet, mis kaitseb avalikku huvi seoses liidu või liikmesriigi raha-, finants- või majanduspoliitikaga, ning sama otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmendat taanet, mis kaitseb avalikku huvi seoses liidu või liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsusega, kuna EKP kinnitas ekslikult, et teabe avaldamine selle kohta, et Banco Popular kasutas erakorralist likviidsusabi paar päeva enne selle panga kriisilahendust, ja teave likviidsusolukorra ja omakapitali osakaalu kohta võinuks õõnestada liidu või liikmesriigi rahapoliitika tõhusust ja finantsstabiilsust.
- 133 Kuigi hageja möönab, et EKP-l on lai kaalutlusruum otsustamaks, kas liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga seotud avalikku huvi on kahjustatud, väidab ta, et EKP on käesoleval juhul teinud ilmse hindamisvea, kuna taotletud dokumendid ei ole seotud liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga.
- 134 Esiteks tuleb märkida, et hageja ei küsinud teavet üldise poliitika kohta, vaid üksnes teavet konkreetse juhtumi kohta, mis piirdub kindla finantsasutusega, nimelt Banco Populariga, seoses kindla ajavahemikuga, see tähendab teavet selle asutuse kriisilahenduse kohta kriisilahendusnõukogu poolt. Vastavalt põhimõttele, mille kohaselt tuleb erandeid dokumentidega tutvumise õigusest tõlgendada kitsalt, ei tohi hageja dokumentidega tutvumise taotlust tõlgendada liiga laialt nagu taotlust tutvuda liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitika andmetega.
- 135 Teiseks ei puuduta hageja väitel taotletud teave liitu või liikmesriiki, vaid Banco Populari likviidsusolukorda.
- 136 Kolmandaks ei ole hageja arvates taotletav teave üldine, vaid vastupidi väga spetsiifiline. See käsitleb väga kindlat ja piiratud ajavahemikku, nimelt Banco Populari kriisilahendusele eelnenud päevi, ja puudutab Banco Populari eriolukorda. Teave, mida analüüsiti teise vaidlustatud otsuse raames, nimelt erakorralise likviidsusabi ülemmäär, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa, antud tagatised, samuti Banco Populari likviidsusolukord ja omavahendite osakaal, ei ole hageja väitel liidu üldise poliitikaga hõlmatud. Järelikult oleks selle teabe avalikustamisega olnud raske kahjustada rahapoliitika tõhusust ja liidu finantsstabiilsust.
- 137 Neljandaks väidab hageja, et tema taotlus tutvuda dokumentidega järgib proportsionaalsuse põhimõtet, kuna see puudutab üksnes teavet, mis võimaldanuks tal mõista Banco Populari väidetavaid likviidsusprobleeme, mis viisisid tema kriisilahenduseni.
- 138 EKP ei nõustu hageja argumentidega.

1. Teise väite tulemusetus

- 139 EKP väidab, et teine väide on tulemusetu, kuna hagiavalduses käsitletakse formaalselt otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teises ja seitsmendas taandes sätestatud erandeid, kuid esitatud argumendid puudutavad üksnes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teist taanet.
- 140 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et teise väite sõnastus oleks võinud küll olla selgem, et seda oleks võimalik kergemini mõista. Nii on hageja hagiavalduse punktis 48 kinnitanud, et teine vaidlustatud otsus põhineb osas, milles sellega keeldutakse võimaldamast tutvuda muu hulgas teabega „likviidsusolukorra ja omavahendite osakaalu kohta“, otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teisel ja seitsmendal taandel. Ent nagu on tõdetud eespool punktis 85, keelduti selle teabega tutvumise võimaldamisest üksnes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c ja artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel. Teine väide on seega tulemusetu osas, milles see puudutab seda liiki teavet, millega tutvumise võimaldamisest keelduti teise vaidlustatud otsusega.
- 141 Mis puudutab seejärel küsimust, kas hageja teise väitega soovitakse vaidlustada nii otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise taande kui ka sama otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmenda taande kohaldamist, siis tuleb tõdeda, et hageja argumendid, mis on esitatud eelkõige hagiavalduse punktis 55, seavad selgelt kahtluse alla asjaolu, et EKP tugines kahele erandile, millel on väga suur poliitiline ja geograafiline ulatus, samas kui taotletud teave puudutas vaid ühe panga väga konkreetset juhtumit. Seetõttu tuleb tagasi lükata EKP argument, mille kohaselt ei ole teine väide selles osas tulemuslik.
- 142 Lõpuks tuleb tuletada meelde, et eespool punktis 124 on tuvastatud, et mis puudutab teavet erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa ja antud tagatiste kohta, siis ei ole teine vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud osas, milles see teave sisaldub Hispaania keskpanga presidendi poolt 5. juunil 2017 EKP presidendile saadetud kirjas „Emergency liquidity assistance“, Hispaania keskpanga presidendi poolt EKP presidendile 5. juunil 2017 saadetud kirja „Emergency liquidity assistance“ kaaskirjas ja juhatuse 5. juuni 2017. aasta ettepanekus EKP nõukogule „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“. Teine väide ei ole seega seda teavet puudutavas osas tulemusetu.
- 143 Seevastu on teine väide tulemusetu osas, milles see puudutab keeldu võimaldamast tutvuda EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokollis sisalduva teabega, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära. Nimelt, kuna esiteks on eespool punktis 114 tõdetud, et teine vaidlustatud otsus on õiguslikult piisavalt põhjendatud osas, milles selle teabega tutvumise võimaldamisest keelduti seoses EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokolliga, ja kuna teiseks ei ole hageja esitanud väidet, mille eesmärk oleks sisuliselt vaidlustada otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande kohaldamine EKP poolt, siis tuleb lugeda selle erandiga hõlmatuks keeldumine võimaldada tutvuda EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokollis sisalduva teabega, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära. Siiski analüüsib Üldkohus täielikkuse huvides teise väite põhjendatust ka nimetatud teavet puudutavas osas.

2. Teise väite põhjendatus

- 144 Teises väites esitatakse sisuliselt kaks väiteosa. Esimeses väiteosas kritiseerib hageja EKP seisukohta, et taotletud teave kuulub otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teises ja seitsmendas taandes ette nähtud erandite kohaldamisalasse. Teises väiteosas vaidleb hageja vastu sellele, et taotletud teabe avalikustamine osas, mis puudutab üksnes Banco Populari eriolukorda, kahjustab rahapoliitika tõhusust ja finantsstabiilsust.

a) Esimene väiteosa, et taotletud teave ei kuulu otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise ja seitsmenda taande kohaldamisalasse

- 145 Oma esimese väiteosa raames väidab hageja, et erandeid õigusest tutvuda dokumentidega tuleb tõlgendada ja kohaldada kitsalt, mistõttu ei saa asuda seisukohale, et Banco Popolari puudutava teabega tutvumise taotlust tuleb tõlgendada kui taotlust, mis on seotud liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga või liidu või liikmesriigi finantsüsteemi stabiilsusega. See teave ei puuduta niisiis liitu või liikmesriiki, vaid üksnes konkreetse finantsasutuse, nimelt Banco Popolari likviidsuspositsiooni. Pealegi puudutab see üksnes väga täpset ajavahemikku ja väga konkreetset juhtumit. See teave ei ole seega osa liidu üldisest poliitikast, vaid käsitleb üksnes Banco Popolari konkreetset olukorda.
- 146 Nagu hageja õigustatult väidab, on juba otsustatud, et kuna otsuse 2004/258 artiklis 4 sätestatud eranditega kaldutakse kõrvale õigusest dokumentidega tutvuda, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (29. novembri 2012. aasta kohtuotsus Thesing ja Bloomberg Finance vs. EKP, T-590/10, ei avaldata, EU:T:2012:635, punkt 41; 27. septembri 2018. aasta kohtuotsus Spiegel-Verlag Rudolf Augstein ja Sauga vs. EKP, T-116/17, ei avaldata, EU:T:2018:614, punkt 22, ja 12. märtsi 2019. aasta kohtuotsus De Masi ja Varoufakis vs. EKP, T-798/17, EU:T:2019:154, punkt 17).
- 147 Kuigi on tõsi, et kordustaotluse eesmärk ei olnud tutvuda teabega, mis puudutab sõnaselgelt liidu või mõne liikmesriigi rahapoliitikat või finantsstabiilsust, ei saa sellest järeldada, et teave, mida EKP selle taotluse puhul asjasse puutuvaks pidas, piirdub tegelikult Banco Popolari konkreetse olukorraga.
- 148 Nimelt nähtub nii 11. augusti 2017. aasta otsusest LS/PT/2017/66 kui ka teisest vaidlustatud otsusest, et teabel, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralist likviidsusabi ja antud tagatise, on väga spetsiifiline õiguslik kontekst, mis põhineb hindade stabiilsuse, rahapoliitika ja liidu finantsstabiilsuse kaalutlustel, mistõttu on see teave kahtlemata tähtsam kui üheainsa krediidiasutuse konkreetne juhtum.
- 149 Seega, mis puudutab esiteks teavet, mis käsitleb erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat, siis on 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66 kõigepealt esitatud üsna üksikasjalikult selle abi andmisele kohaldatavad õigusnormid, eristades sellist laenu tavapärastest finantstehingutest. EKP on nimetatud asjaolu muu hulgas selgitanud sellega, et põhimõtteliselt on keskpangad ainsad, kes vastutavad erakorralise likviidsusabi andmise eest vastavalt riigisisesele õigusele. Ta märgib seejärel, et EKP ei kiida heaks ega võta vastu otsuseid, mis käsitlevad ühe erakorralise likviidsusabi andmist, kuid EKPSi ja EKP põhikirja artikli 14.4 kohaselt piirdub EKP pädevus hindamisega, kas erakorralise likviidsusabi andmine võib konkreetset juhul segada eurosüsteemi eesmärkide ja ülesannete täitmist. Sellega seoses on märgitud, et eurosüsteemis kehtib selle pädevuse teostamiseks liikmesriikide keskpankade ja EKP vahelise teabevahetuse kord. EKP märgib lõpuks, et erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa tagantjärele avalikustamine võib vähendada paindlikkust, millega riikide keskpangad võivad tulevastel juhtudel kujundada erakorralise likviidsusabi tehingut vastavalt konkreetsetele asjaoludele. Selline avalikustamine looks nimelt ootuse, et EKP tegutseb samamoodi tulevaste sekkumiste korral, isegi kui see ootus ei ole põhjendatud. See võib tekitada turul põhjendamatuid spekulatsioone, mis võib piirata EKP nõukogu võimet hinnata, kas kavandatav erakorralise likviidsusabi tehing segab eurosüsteemi eesmärkide ja ülesannete täitmist, kuna EKP peaks arvesse võtma ka avalikustamise mõju finantsstabiilsusele ja lõppkokkuvõttes rahapoliitikale.

- 150 Teises vaidlustatud otsuses viidatakse sõnaselgelt erakorralise likviidsusabi andmisele kohaldatava õigusliku raamistiku üksikasjalikule ülevaatele, mis on esitatud eespool punktis 149. EKP selgitab seejärel, et liikmesriikide keskpankade võime lahendada krediidasutuse ajutisi likviidsusprobleeme kujutab endast finantsstabiilsuse põhitegurit ja rahapoliitika tõhususe põhitingimust. Sellega seoses viitab ta süsteemsele mõjule, mis järgnes Banco Populari kriisilahendusele ja nõrgestas Hispaania finantsturgu, ning selgitab, et taotletud teabe avaldamine võib ohutada pingeid finantsasutuste suunas või tekitada Banco Santanderi suhtes põhjendamatuid spekulatsioone. Lisaks võivad need negatiivsed mõjud Hispaanias seetõttu, et turud on omavahel tihedalt seotud, avaldada kahjulikku mõju teistes liikmesriikides ja lõpuks ohustada finantsstabiilsust kogu liidus. Teises vaidlustatud otsuses on viidatud ka ELTL artikli 127 lõikele 5, mis näeb ette, et eurosüsteem peab aitama kaasa rahandussüsteemi stabiilsusele. Lõpuks kordab ta 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66 esitatud kaalutlusi, mis käsitlevad erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud erakorralise likviidsusabi suurust puudutava teabe tagantjärele avalikustamist ning selle mõju paindlikkusele, mis liikmesriikide keskpankadel ja EKP-l peab olema erakorralise likviidsusabi tehingute haldamisel.
- 151 Teiseks, mis puudutab antud tagatist, siis on nii 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66 kui ka teises vaidlustatud otsuses märgitud, et selle teabe avalikustamine võib vähendada erakorralise likviidsusabi tehingute kasulikku mõju finantsstabiilsuse säilitamise vahendina. EKP sõnul võib selline avalikustamine kaasa tuua, et krediidasutused loobuvad rahapoliitika standardoperatsioonides osalemisest, mis omakorda võib õõnestada ülekandemehhanismi, millega võetakse üle EKP rahapoliitika. Antud tagatist puudutava teabe avalikustamine võib lisaks vähendada paindlikkust, mis peab liikmesriikide keskpankadel olema likviidsuskriisidele tõhusalt reageerimiseks, kuna selline avalikustamine looks ootusi tulevikus aktsepteeritud tagatiste liigi suhtes. Ent on oluline, et riikide keskpangad säilitaksid paindlikkuse kasutada suurt valikut võimalikke tagatist.
- 152 Silmas pidades 11. augusti 2017. aasta otsuse LS/PT/2017/66 ja teise vaidlustatud otsuse sisu, juhtis EKP hageja tähelepanu erakorralise likviidsusabi andmisele kohaldatavale korrale, ja olles selgitanud EKP rolli selles, esitas ta piisavalt teavet, mis võimaldab mõista, et teave erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi suuruse ja antud tagatiste kohta koostati ja seda kasutati, lähtudes kaalutlustest, mis ei piirdu üksnes Banco Populari konkreetse olukorraga, vaid mis põhiliselt käsitlevad liidu ja Hispaania rahapoliitikat ja finantsstabiilsust.
- 153 Nimelt on teave erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi suuruse ja antud tagatiste kohta just vajalik selleks, et EKP nõukogu saaks hinnata Hispaania keskpanga kavandatava erakorralise likviidsusabi tehingu mõju Euroopa Keskpankade süsteemi (EKPS) eesmärkidele, mille hulka kuuluvad rahapoliitika ja finantsstabiilsus vastavalt ELTL artikli 127 lõigetele 1, 2 ja 5 ning EKPSi ja EKP põhikirja artiklitele 2 ja 3. Teisisõnu seisneb nende dokumentide mõte just selles, et see teave on seotud kaalutlustega, mis on laiemad kui Banco Populari konkreetne olukord. Nagu EKP õigesti märgib, nähtub teabest erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud erakorralise likviidsusabi suuruse kohta EKP seisukoht, et erakorralise likviidsusabi summa on nii väike, et seda võib anda, ilma ohustamata liidu rahapoliitika eesmärkide saavutamist.

154 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et EKP ei rikkunud otsuses 2004/258 ette nähtud dokumentidega tutvumise õiguse erandite kitsa tõlgendamise põhimõtet, kui ta leidis, et teave, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralist likviidsusabi summat ja antud tagatise, kuulub otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teises ja seitsmendas taandes ette nähtud erandite kohaldamisalasse.

155 Seetõttu ei saa teise väite esimese väiteosaga nõustuda.

b) Teine väiteosa, et dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise eesmärk ei ole tegelikult ja konkreetselt kaitsta asjaomaseid avalikke huve

156 Teises väiteosas leiab hageja, et EKP hindas ilmselgelt valesti küsimust, kas taotletud teabe avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada rahapoliitika tõhusust ning liidu või liikmesriigi finantsstabiilsust.

157 Nagu hageja õigesti märgib, on juba otsustatud, et tuleb tunnustada EKP ulatuslikku kaalutlusruumi hindamisel, kas otsuse 2004/258 teatud erandite kohaldamisalasse kuuluvate dokumentide avalikustamine võib kahjustada asjaomast avalikku huvi.

158 Mis puudutab otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teist ja seitsmendat taanet, siis seda kaalutlusruumi on sõnaselgelt tunnustatud mitmes kohtuotsuses, eelkõige 29. novembri 2012. aasta kohtuotsuses Thesing ja Bloomberg Finance vs. EKP (T-590/10, ei avaldata, EU:T:2012:635, punktid 43 ja 44), 4. juuni 2015. aasta kohtuotsuses Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein vs. EKP (T-376/13, EU:T:2015:361, punkt 53) ja 27. septembri 2018. aasta kohtuotsuses Spiegel-Verlag Rudolf Augstein ja Sauga vs. EKP (T-116/17, ei avaldata, EU:T:2018:614, punkt 42).

159 Esiteks põhineb see ulatuslik kaalutlusõigus analoogia alusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 4 lõike 1 punkti a käsitleval kohtupraktikal, milles lähtutakse kaalutlusest, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktiga a kaitstavate huvide eriti tundlik ja oluline laad ning asjaolu, et institutsioon on kohustatud nimetatud sätte alusel dokumentidega tutvumise võimaldamisest keelduma, kui dokumendi üldsusele avaldamine neid huvisid kahjustaks, teevad institutsioonil sellise otsuse vastuvõtmise keeruliseks ja delikaatseks, eeldades erilist ettevaatlikkust (29. novembri 2012. aasta kohtuotsus Thesing ja Bloomberg Finance vs. EKP, T-590/10, ei avaldata, EU:T:2012:635, punkt 44, vt analoogia alusel ka 1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 35; 27. novembri 2019. aasta kohtuotsus Izuzquiza ja Semsrott vs. Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, punkt 64, ja 25. novembri 2020. aasta kohtuotsus Bronckers vs. komisjon, T-166/19, EU:T:2020:557, punkt 34).

160 Teiseks oli EKP ulatusliku kaalutlusõiguse olemasolu tunnustamine põhjendatud ka asjaoluga, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud kriteeriumid on väga üldised (29. novembri 2012. aasta kohtuotsus Thesing ja Bloomberg Finance vs. EKP, T-590/10, ei avaldata, EU:T:2012:635, punkt 43, vt analoogia alusel ka 1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 36).

161 Kohtupraktika kohaselt toob EKP niisuguse kaalutlusõiguse tunnustamine kaasa selle, et liidu kohtu tehtav õiguspärasuse kontroll piirdub menetluskriteeriumide järgimise, põhjendamiskohustuse täitmise, faktide sisulise õiguse ning selle kontrollimisega, ega ei ole tehtud ilmset hindamisviga

või kuritarvitatud võimu (vt 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein vs. EKP*, T-376/13, EU:T:2015:361, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 12. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *De Masi ja Varoufakis vs. EKP*, T-798/17, EU:T:2019:154, punkt 54).

- 162 Kuna liidu kohtu kontroll on piiratud, on EKP enda otsuste piisava põhjendamise kohustuse järgmine seega veelgi suurema tähtsusega. Nimelt saab vaid nii liidu kohus kontrollida, kas esinevad kaalutusõiguse aluseks olevad faktilised ja õiguslikud asjaolud (vt 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein vs. EKP*, T-376/13, EU:T:2015:361, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 12. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *De Masi ja Varoufakis vs. EKP*, T-798/17, EU:T:2019:154, punkt 54).
- 163 Käesolevas asjas ei saa EKP-le ette heita, et ta tegi ilmse vea, leides, et erakorralise likviidsusabi ülemmäär, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa ja antud tagatiste avalikustamine võivad tegelikult ja konkreetset kahjustada liidu või liikmesriigi rahapoliitikat ja finantsstabiilsust.
- 164 Nimelt tuleb tõdeda, et nii 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66 kui ka teises vaidlustatud otsuses tuvastas EKP täpse põhjusliku seose asjaomase teabe võimaliku avaldamise ja kaitstud avaliku huvi konkreetse kahjustamise vahel.
- 165 Nii selgitas EKP seoses erakorralise likviidsusabi ülemmäära ja tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summaga, et selle teabe avaldamine võib kahjustada liidu finantsstabiilsust ja rahapoliitikat, kuna esiteks on Hispaania turg Banco Populari kriisilahenduse tõttu nõrgestatud ja selline avalikustamine võib ohutada pingeid finantsasutuste suunas ning tekitada Banco Santanderi olukorra suhtes põhjendamatuid spekulatsioone. Niisugune negatiivne mõju Hispaania turule võib seejärel tuua kaasa ahelreaktsiooni teiste liikmesriikide turgudel, mis võib avaldada kahjulikku mõju liidu finantsstabiilsusele. Lisaks vähendaks asjaomase teabe tagantjärele avalikustamine märkimisväärselt liikmesriikide keskpankade ja EKP võimalust hallata tulevikus paindlikult erakorralise likviidsusabi tehinguid. Kui turuosalisel teaksid neid konkreetseid andmeid, siis looks see nimelt ootuse, et sama lähenemist järgitakse juhtudel, mil see ei pruugi olla õigustatud. Need ootused võivad ka ajendada turuosalisi tegema põhjendamatuid oletusi, mis võib piirata EKP nõukogu pädevust hinnata, kas kavandatav erakorralise likviidsusabi tehing segab eurosüsteemi eesmärkide ja ülesannete täitmist, kuna ta peaks arvesse võtma ka asjaomase tehingu tingimuste avaldamise võimalikku mõju finantsstabiilsusele ja rahapoliitikale tulevikus.
- 166 Mis lisaks puudutab antud tagatist, siis selgitas EKP, et see teave on krediidasutuse stressinäitaja, kuna sellised tagatised kujutavad endast võimalikke tagatist, mida ei loeta rahapoliitiliste tavatehingute raames lubatavaks. Nende andmete võimalik avalikustamine võib krediidasutusi sundida loobuma erakorralise likviidsusabi kasutamisest või seda õigel ajal taotlemisest, kartes, et turg saab sellest teada. Lisaks võib turuosalistel tekkida kiusatus küsida oma tehingute puhul asjaomase krediidasutusega rohkem tagatist või muid garantiisid või nad võivad loobuda sellele asutusele raha laenamisest, mis kujutaks endast tõelist ohtu finantsstabiilsusele asjaomases liikmesriigis. Selle teabe avaldamine isegi tagantjärele võib pealegi vähendada liikmesriikide keskpankade võimalust kasutada paindlikult suurt hulka erinevaid võimalikke tagatist, kuna varem nende välja pakutud lähenemise teadmine looks ootusi, võrreldes nende tagatiste liigiga, millega võidakse tulevikus nõustuda. See vähendaks võimalust tõhusalt reageerida tulevastele likviidsusprobleemidele ja takistaks erakorralise likviidsusabi tõhusust finantsstabiilsuse säilitamise vahendina.

- 167 Tuleb tõdeda, et hageja ei ole esitanud täpseid argumente, veel vähem tõendeid, mis võivad seada kahtluse alla eespool punktides 165 ja 166 esitatud EKP arutluskäigu põhjendatuse. Ainuüksi viide asjaolule, et taotletud teave on seotud üksnes Banco Populari olukorraga ning puudutab vaid lühikest ja kindlaksmääratud ajavahemikku, ei sea kahtluse alla EKP arutluskäiku, et asjaomase teabe avaldamine võib tulevikus kahjulikult mõjutada liidu finantsstabiilsust ja rahapoliitikat.
- 168 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et EKP ei teinud ilmset hindamisviga, leides, et selle teabe avaldamine, mis puudutab erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise, kahjustaks konkreetselt ja tegelikult avalikku huvi liidu või Hispaania rahapoliitika ja finantsstabiilsuse valdkonnas.
- 169 Sellest tuleneb, et teine väiteosa ja seega teine väide tervikuna tuleb tagasi lükata.
- 170 Kuna erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summat ja antud tagatise puudutava teabega tutvumise keeld põhineb õiguslikult otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teisel ja seitsmendal taandel, siis ei õigusta selles küsimuses teise vaidlustatud otsuse tühistamist eespool punktis 124 tuvastatu, et teine vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud osas, milles sellega keelduti otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel võimaldamast tutvuda teabega, mis sisaldub Hispaania keskpanga presidendi poolt 5. juunil 2017 EKP presidendile saadetud kirjas „Emergency liquidity assistance“, Hispaania keskpanga presidendi poolt EKP presidendile 5. juunil 2017 saadetud kirja „Emergency liquidity assistance“ kaaskirjas ja juhatuse 5. juuni 2017. aasta ettepanekus EKP nõukogule „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“.

E. Esimene väide, et vaidlustatud otsusega on rikutud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c

- 171 Esimene väide jaguneb kolmeks väiteosaks, millest esimese kohaselt kohaldas EKP väärtalt üldist konfidentsiaalsuse eeldust otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel, teise kohaselt ei ole täidetud 19. juuni 2018. aasta kohtuotsuses Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464; edaspidi „kohtuotsus Baumeister“) määratletud tingimused ning kolmanda kohaselt on kohaldatavad direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmandas lõigus ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikes 6 ette nähtud erandid konfidentsiaalsuse põhimõttest.
- 172 Enne esimeses väites esitatud argumentide analüüsimist tuleb kõigepealt korrata, et EKP tugines kolmes vaidlustatud otsuses otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c kohaldamisele. Esimeses vaidlustatud otsuses viitas EKP sellele sättele, kui ta keeldus võimaldamast tutvuda dokumendiga, mis sisaldab ülevaadet hoiuste päevasaldo (positiivse või negatiivse) kohta, ehk nii väljavõtmiste kui ka hoiustamiste kohta, ning teavet Banco Populari likviidsuskatte kohta alates 3. aprillist 2017. Teises vaidlustatud otsuses kustutas EKP eelkõige otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel teabe Banco Populari likviidsusolukorra ja tema omakapitali osakaalu kohta Hispaania keskpanga presidendi kirjadest ja juhatuse ettepanekust. Kolmas vaidlustatud otsus puudutab nimetatud sätte kohaldamist eelkõige selleks, et keelata võimaldamast tutvuda FOLTFi hinnangu ja dokumentidega, mille Banco Popular edastas EKP-le ja Hispaania keskpangale ühtse järelevalvemehhanismi raames ajavahemikus 1.–6. juunini 2017.
- 173 Oluline on täpsustada, et teises vaidlustatud otsuses on veel keeldutud võimaldamast tutvuda muu teabega, nagu erakorralise likviidsusabi ülemmäär, tegelikult antud erakorralise likviidsusabi summa ja antud tagatised, ning see keeldumine ei põhinenud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1

punktil c. Nagu tuvastati teise väite hindamisel, on selle teabega tutvumise võimaldamisest keeldumine õiguspäraselt põhjendatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise ja seitsmenda taande sätetega.

1. Esimene väiteosa, et EKP kohaldas otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel vääralt üldist konfidentsiaalsuse eeldust

- 174 Esimeses väiteosas väidab hageja, et kolmes vaidlustatud otsuses tugines EKP taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumisel ekslikult üldise konfidentsiaalsuse eelduse kohaldamisele. Tema sõnul ei esine käesoleval juhul sellist eeldust, mis põhineks asjaolul, et taotletud dokumendid on kaitstud liidu institutsioonidel lasuva ametisaladuse hoidmise kohustusega.
- 175 Kuigi hageja möönab, et kohtupraktikas on tunnustatud üldiste konfidentsiaalsuse eelduste kohaldamist teatud kindlatel juhtudel, väidab ta, et seda kohtupraktikat ei saa üle kanda käesolevale kohtuasjale, sest ametisaladuse hoidmise kohustus kehtib ELTL artikli 339 alusel kõigile institutsioonidele, mistõttu EKP loogikat järgides on iga liidu institutsiooni dokument alati hõlmatud mõne üldise eeldusega, mis põhineb just sellel kohustusel. See muudaks sisutühjaks läbipaistvuse põhimõtte ja harta artiklis 41 ette nähtud õiguse tutvuda dokumentidega.
- 176 EKP väidab vastu, et käesolevas asjas on kohaldatav üldine konfidentsiaalsuse eeldus. Ta viitab selles osas Euroopa Kohtu ja Üldkohtu praktikale, milles on juba tunnustatud selliseid eeldusi riigiabi, koondumiste ja kartellide valdkonnas. EKP sõnul kohaldatakse selle kohtupraktika aluseks olevat loogikat ehk vajadust tagada nendes valdkondades menetluste nõuetekohane toimimine ja tagada, et nende eesmärged ei kahjustataks, vältimaks seda, et dokumentidega tutvumise õigust kasutatakse, hoidmaks kõrvale erinormidest, mis näevad ette piiratud juurdepääsu toimikule, samuti usaldatavusnõuete täitmise järelevalve valdkonnas.
- 177 EKP väidab, et erinevalt konkurentsioiguse valdkonna menetlustest, mis algavad ja lõppevad otsusega, on EKP tehtav usaldatavusnõuete täitmise järelevalve pidev. Seetõttu hinnatakse pidevalt usaldatavusnõuete täitmise järelevalve alla kuuluvate krediitiasutuste erinevaid riske nende poolt regulaarselt esitatud teabe alusel. Lisaks, kui teistes valdkondades lubatud üldised konfidentsiaalsuse eeldused kaitsevad peamiselt konkreetsete haldusmenetluste terviklikkust, siis EKP konfidentsiaalsuskohustuse eesmärk on kaitsta ka pangandusjärelevalve mehhanismi toimimist tervikuna ja seega finantsturgude stabiilsust.
- 178 Neid kaalutlusi arvestades leiab EKP, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et see säte pakub usaldatavusnõuete täitmise järelevalve toimikutele kaitset, mis on vähemalt samaväärne sellega, mida Euroopa Kohus on tunnustanud koondumiste kontrolli valdkonnas.
- 179 Selles osas vaidleb EKP vastu hageja argumendile, et iga liidu institutsiooni dokument on alati hõlmatud ametisaladuse hoidmise kohustusega, sest ELTL artikkel 339 on kohaldatav kõikidele liidu institutsioonidele. Ta leiab, et ametisaladuse hoidmise kohustus, mis talle on pandud usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ülesannete täitmisel, kajastab tema järelevalvetegevuse eripära. Lisaks on see kohustus selgelt piiritletud ja konkreetse isikulise kohaldamisalaga. Järelikult erineb see üldisest ametisaladuse hoidmise kohustusest, mis on sätestatud ELTL artiklis 339. Lisaks ei välista ELTL artiklist 339 ning EKPSi ja EKP põhikirja artiklist 37 tulenev ametisaladuse hoidmise kohustus avalikustamist täielikult, vaid üksnes konfidentsiaalse teabe alusetut avalikustamist.

- 180 Kõigepealt tuleb tõdeda, et esimene väiteosa põhineb osaliselt vaidlustatud otsuste väärar tõlgendusel. Nimelt, kuigi hageja kinnitab, et „vaidlustatud otsused“ rikuvad otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c, kuna nendes otsustes põhjendas EKP taotletud dokumentidega tutvumise keeldu üldise konfidentsiaalsuse eelduse kohaldamisega, tuginevad sellele eeldusele tegelikult ainult esimene ja kolmas vaidlustatud otsus, mida kinnitas kohtuistungil ka EKP.
- 181 Mis puudutab teist vaidlustatud otsust, siis nagu on osutatud eespool punktis 172, tugineb see otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktile c ning selles keeldutakse võimaldamast tutvuda teabega, mis puudutab Banco Populari likviidsuspositsiooni ja tema omavahendite osakaalu. Nagu EKP kohtuistungil selgitas, hindas ta selle asemel, et kohaldada selle teabega tutvumise võimaldamisest keeldumisel üldist eeldust, konkreetselt ja individuaalselt nelja dokumenti – millega ta võimaldas osaliselt tutvuda –, et teha kindlaks, kas see teave oli kaitstud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud erandiga. See lähenemisviis on kooskõlas kohtupraktikaga, mille kohaselt üldise konfidentsiaalsuse eelduse kasutamine on vaid pelk õigus asjaomase liidu institutsiooni, organi või asutuse jaoks, kellel säilib alati võimalus asjaomaseid dokumente konkreetselt ja individuaalselt analüüsida (22. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus PTC Therapeutics International vs. EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, punkt 61).
- 182 Seejärel tuleb tõdeda, et kohtupraktika, mis käsitleb üldiste konfidentsiaalsuse eelduste olemasolu, põhineb asjaolul, et määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erandeid õigusest dokumentidega tutvuda ei saa juhul, kui dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud dokumendid kuuluvad liidu õiguse konkreetseesse valdkonda, tõlgendada, jättes arvesse võtmata nende dokumentidega tutvumist puudutavaid erinorme. Need üldised eeldused võimaldavad seega tagada erinevaid eesmärgi taotlejate õigussüsteemide sidusa kohaldamise ega näe sõnaselgelt ette neist ühe ülimuslikkust teise suhtes (vt 19. septembri 2018. aasta kohtuotsus Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) vs. komisjon, T-39/17, ei avaldata, EU:T:2018:560, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 183 Üldiste eelduste kohaldamine on põhiliselt tingitud tungivast vajadusest tagada, et asjaomased menetlused kulgeksid nõuetekohaselt ning et nende eesmärgi ei kahjustataks. Nii võib üldise eelduse tunnustamine tugineda sellele, et teatud menetluste puhul takistab asjaomaste dokumentidega tutvumine menetluse nõuetekohast kulgemist ning võib menetlust kahjustada, kuna üldised eeldused võimaldavad tagada menetluse kulgemise terviklikkuse, piirates kolmandate isikute sekkumist (vt 28. mai 2020. aasta kohtuotsus Campbell vs. komisjon, T-701/18, EU:T:2020:224, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 184 Kuna üldised eeldused kujutavad endast seega erandit asjaomase liidu institutsiooni kohustusest konkreetselt ja individuaalselt analüüsida iga dokumenti, millega tutvumise taotlus on esitatud, ning üldisemalt erandit põhimõttest, et üldsusel on võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda liidu institutsioonide valduses olevate dokumentidega, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt (vt 4. septembri 2018. aasta kohtuotsus ClientEarth vs. komisjon, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. mai 2020. aasta kohtuotsus Campbell vs. komisjon, T-701/18, EU:T:2020:224, punkt 39).
- 185 Neid asjaolusid arvestades tuleb analüüsida, kas EKP kohaldas õigesti üldist konfidentsiaalsuse eeldust, mis põhineb otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktil c.
- 186 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c on ette nähtud, et EKP peab keelduma dokumendiga tutvumise võimaldamisest, kui selle avaldamine kahjustaks „liidu seadusega“ kaitstud teabe konfidentsiaalsuse kaitset.

- 187 Otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c sõnastust arvestades tuleb tõdeda, et sellel sättel põhineva üldise konfidentsiaalsuse eelduse kohaldamisala ei ole selgelt ja täpselt piiritletud.
- 188 Mis puudutab nimelt selle teabe konfidentsiaalsust, mida tuleb sellisena kaitsta, siis tuleb märkida, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkt c, mis viitab liidu õigusele, on täpselt sisustamata ning selle kohaldamine sõltub viidetest muudele liidu õigusnormidele, mis on kohaldatavad vastavalt kontekstile, milles koostati dokumendid, millega tutvumist taotletakse.
- 189 Otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkt c loob seega seose EKP dokumentidega tutvumise korra ning EKP ja selle töötajate suhtes kehtiva ametisaladuse hoidmise korra vahel, mis tuleneb liidu õigusest ja mille eesmärk on tagada, et EKP täidaks oma kohustust hoida ametisaladust ka tema dokumentidega tutvumise taotluste puhul.
- 190 Sellise üldise konfidentsiaalsuse eelduse tunnustamine, mis põhineb sättel, mille kohaldamisala ei ole selgelt piiritletud, ei vasta aga õiguskindluse nõuetele, mis kuuluvad liidu õiguse üldpõhimõtete hulka, mis nõuavad, et õigusnormid oleksid selged, täpsed ja ettenähtavate tagajärgedega, et huvitatud isikud saaksid liidu õiguskorraga reguleeritavates olukordades ja õigussuhetes nendest juhinduda (30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia vs. nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 111; 25. novembri 2020. aasta kohtuotsus ACRE vs. parlament, T-107/19, ei avaldata, EU:T:2020:560, punkt 66, ja 9. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Adraces vs. komisjon, T-714/18, ei avaldata, EU:T:2020:591, punkt 37). Sellest põhimõttest tulenevate nõuete järgimine on seda olulisem, kui kõnealused õigusnormid võivad tuua üksikisikutele ja ettevõtjatele kaasa ebasoodsaid tagajärgi (vt selle kohta 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia vs. nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 111, ja 26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Hungeod jt, C-496/18 ja C-497/18, EU:C:2020:240, punkt 93 ja seal viidatud kohtupraktika). Nimetatud põhimõte nõuab esmajoones seda, et liidu õigusnormid peavad võimaldama puudutatud isikutel täpselt teada oma kohustuste ulatust, mida need õigusnormid neile ette näevad, ja neil isikutel peab olema võimalik selgelt teada oma õigusi ja kohustusi ning toimida neile vastavalt (10. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 191 Lisaks oleks sättel, mille kohaldamisala ei ole selgelt piiritletud, põhineva üldise konfidentsiaalsuse eelduse olemasolu tunnustamine vastuolus eespool punktis 184 esitatud kohtupraktikaga, mille kohaselt juhul, kui eeldused kujutavad endast erandit põhimõttest, et dokumentidega tutvumise õigus peab olema võimalikult laiaulatuslik, tuleb neid tõlgendada kitsalt.
- 192 Teiseks ei saa otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktil c põhineva üldise konfidentsiaalsuse eelduse tunnustamist ühitada lähenemisega, mida Euroopa Kohus soovitas kohtuotsuses Baumeister.
- 193 Selles kohtuasjas, mis tehti pärast käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsuste tegemist, tõlgendas Euroopa Kohus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT 2004, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263) artiklis 54 sisalduvat mõistet „konfidentsiaalne informatsioon“. Selles osas olgu märgitud, et direktiivi 2004/39 artikliga 54 on kehtestatud pädevate asutuste valduses oleva konfidentsiaalse teabe avalikustamise keelu üldpõhimõte ja ammendav loetelu erijuhtudest, mil see üldine keeld erandina teabe edastamist või kasutamist ei takista (kohtuotsus Baumeister, punkt 38).

- 194 Kohtuotsuse Baumeister punktis 46 otsustas Euroopa Kohus, et kogu teave järelevalve all oleva ettevõtja kohta, mille ta on saatnud pädevale asutusele, ning kõik järelevalvetoimikus sisalduvad järelevalveasutuse avaldused, sealhulgas kirjavahetus muude ametiasutustega, ei ole tingimusteta konfidentsiaalne teave, mida direktiivi 2004/39 artiklis 54 ette nähtud ametisadaluse hoidmise kohustus seetõttu hõlmaks. Euroopa Kohtu arvates hõlmab see määratlus hoopis pädevate asutuste valduses olevat teavet, mis esiteks ei ole avalik ja mille avalikustamine võib teiseks kahjustada teavet andnud füüsilise või juriidilise isiku või kolmanda isiku huve või investeerimisühingute tegevuse kontrollisüsteemi nõuetekohast toimimist.
- 195 Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et käesoleval juhul tuleb kohaldada direktiivi 2004/39 artikli 54 tõlgendust, mille Euroopa Kohus andis kohtuotsuses Baumeister, kuna nimetatud säte on sõnastatud väga sarnaselt sätetele, millele EKP käesolevas asjas otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel tugines kui „liidu õigusele“, see tähendab direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 teisele lõigule ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikele 3. Nimelt on nii direktiivi 2004/39 artikliga 54 kui ka direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 teise lõiguga ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikega 3 kehtestatud pädevatele asutustele keeld avaldada nende valduses olevat „konfidentsiaalset teavet“, välja arvatud kokkuvõttena või sellises üldises vormis, mille põhjal üksikuid isikuid ei saa identifitseerida.
- 196 Seega eeldab direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 teise lõigu ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõike 3 kohaldamine, et EKP kontrollib, kas kohtuotsuses Baumeister nimetatud kaks tingimust on täidetud iga teabe puhul, millele juurdepääsu taotletakse. Kui need tingimused on tõesti täidetud, peab EKP keelduma kõnealuse teabega tutvumise võimaldamisest. Asjaomased sätted ei jäta selles osas mingit kaalutlusruumi, nagu Euroopa Kohus kinnitas kohtuotsuse Baumeister punktis 43. See kontrollimine eeldab tingimata iga asjaomase teabe konkreetset ja individuaalset hindamist, millest üldise konfidentsiaalsuse eelduse kohaldamisega ei saa mööda hiilida.
- 197 Kolmandaks tuleb meelde tuletada, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c sätestatud erand on nn „absoluutne“ erand. Erinevalt eranditest, mille kohaldamine eeldab asjaomaste huvide kaalumist, on absoluutse erandi kohaldamine kohustuslik, kui asjaomase dokumendi avalikustamine võib kahjustada selle sättega kaitstavaid huve.
- 198 Kindlalt väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et üldine eeldus ei välista võimalust tõendada, et asjaomane dokument, mille avalikustamist taotletakse, ei ole selle eeldusega hõlmatud või et dokumendi avalikustamiseks esineb ülekaalukas avalik huvi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimase lauseosa alusel (29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 62; 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-562/14 P, EU:C:2017:356 punkt 46, ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. mai 2020. aasta kohtuotsus Campbell vs. komisjon, T-701/18, EU:T:2020:224, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 199 Asjaolu, et üldise eelduse võib eespool punktis 198 viidatud kohtupraktika kohaselt kummutada ülekaaluka avaliku huvi tõendamiseega, on aga vastuolus asjaoluga, et otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c sätestatud erand on nn „absoluutne erand“ ega näe seega ette sellise ülekaaluka avaliku huvi kaalumist.

- 200 Samuti tuleb märkida, et nagu eespool punktis 181 on esitatud, on üldise konfidentsiaalsuse eelduse kasutamine vaid pelk õigus asjaomase liidu institutsiooni, organi või asutuse jaoks, kellel säilib alati võimalus asjaomaseid dokumente konkreetselt ja individuaalselt analüüsida (22. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus PTC Therapeutics International vs. EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, punkt 61).
- 201 Käesolevas asjas, nagu väidab EKP kostja vastuse punktis 94 ja arvestades edaspidi punktides 228, 271 ja 302 esitatud järeldusi, on olenemata sellest, kas esimeses ja kolmandas vaidlustatud otsuses keelduti dokumentidega tutvumise võimaldamisest, kohaldades üldise konfidentsiaalsuse eeldust või mitte, see teave igal juhul „konfidentsiaalne teave“, mis kuulub otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c kohaldamisalasse.
- 202 Sellest järeldub, et sõltumata esimese väite esimese väiteosa analüüsi tulemustest, ei saa see kahtluse alla seada esimese ja kolmanda vaidlustatud otsuse õiguspärasust, kuna arvestades esimese väite teise ja kolmanda väiteosa tagasilükkamist, on kõnealune teave siiski hõlmatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud erandiga.
- 203 Seega, isegi kui eeldada, et EKP soovis esimeses ja kolmandas vaidlustatud otsuses ekslikult kohaldada üldist konfidentsiaalsuse eeldust, tuleb esimese väite esimene väiteosa tulemusetuse tõttu tagasi lükata.

2. Teine väiteosa, mille kohaselt ei ole taotletud teave konfidentsiaalne teave

- 204 Teises väiteosas heidab hageja esiteks EKP-le ette, et ta keeldus võimaldamast tutvuda üldkasutatava teabega. Teiseks väidab hageja, et EKP ei ole õiguslikult piisavalt täpsustanud, millist kahju taotletud dokumentidega tutvumine võib tekitada Banco Popolari ja Banco Santanderi ärihuvidele ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalvesüsteemi nõuetekohasele toimimisele.
- 205 Need argumendid tõstatavad sisuliselt küsimuse, kas taotletud dokumendid sisaldavad konfidentsiaalset teavet direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 teise lõigu ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõike 3 tähenduses.
- 206 Seega tuleb hinnata, kas taotletud dokumendid sisaldavad konfidentsiaalset teavet, see tähendab teavet, mis esiteks ei ole avalik ja mille avaldamine võib teiseks kahjustada teavet andnud füüsilise või juriidilise isiku või kolmanda isiku huve või usaldatavusnõuete täitmise järelevalvesüsteemi nõuetekohast toimimist (vt analoogia alusel kohtuotsus Baumeister, punkt 46). Neid kahte tingimust uuritakse üksteise järel.

a) Taotletud teabe avalikkus

- 207 Hageja väidab hagiavalduses, et turule oli kokkuvõtte või kaudses vormis juba teada enamik teabest Banco Popolari kriisilahenduse kohta, kuna esiteks oli seda kajastatud ajakirjanduses ja teiseks on börsil noteeritud pankadele pandud läbipaistvuse tagamiseks palju kohustusi. Seega leiab hageja, et turg oli juba teadlik asjaolust, et Banco Popularil olid tekkinud likviidsusprobleemid, mis viisid tema kriisilahenduseni. Tema sõnul ei muuda kriisilahenduse üksikasjade selgitamine seda, kuidas turg seda asjaolu tajub.

- 208 Oma seisukohtades komisjoni ja Banco Santanderi menetlusse astumise kohta viitab hageja mitmele ajakirjanduses ilmunud artiklile ja esitab neist mitu, mis puudutavad Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlust ja tema likviidsusolukorda ning mis tõendavad, et need andmed on avalikud.
- 209 Samades seisukohtades märgib hageja sisuliselt, et ka Banco Santander ise ei pea taotletud teavet konfidentsiaalseks. Hageja väidab selles osas, et Banco Popular avaldas oma aastaaruannetes ja kvartaliaruannetes teatud andmed likviidsuskattekindlustajate kohta ning avaldas ka laenude ja hoiuste osakaalu, mis on üks likviidsusnäitajaid. Lisaks avaldas Asociación Española de Banca (Hispaania pangaliit, edaspidi „AEB“) igal kuul iga panga bilansi, milles oli ära toodud hoiuste ja laenude tase. Need andmed võimaldavad arvutada laenude ja hoiuste osakaalu. Hageja märgib, et Banco Santander ei ole selgitanud, miks neid andmeid võib avalikustada, samas kui muud likviidsusnäitajad, millega ta tutvumist taotles, peaksid jääma konfidentsiaalseks.
- 210 EKP sõnul on need väited vastuvõetamatud või vähemalt põhjendamatud. Ta vaidleb vastu sellele, et teave, millega tutvumise ta keelas otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel, oli vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal üldteada. Lisaks väidab ta, et hagejal ei õnnestunud kindlaks teha teavet, millele tema väited viitavad.
- 211 Vastuseks EKP väidetele on hageja täpsustanud oma argumente ja esitanud selle kohta lisadokumente. Mis puudutab esiteks kolmandas vaidlustatud otsuses käsitletud dokumente, siis viitab hageja ühele lisale, mis sisaldab ajakirjanduses avaldatud artikleid, milles on mainitud selle kirja olemasolu ja sisu, mille Banco Popular 6. juunil 2017 EKP-le saatis. Mis puudutab teiseks dokumente „Banco Populari likviidsuse kohta“, mis on esimese vaidlustatud otsuse ese, siis märgib hageja, et see teave avaldati Banco Populari aastaaruannetes ja kvartaliaruannetes või AEB poolt, kuhu kuulus Banco Popular. Sellega seoses viitab hageja dokumentidele, mille ta lisis oma seisukohtadele komisjoni menetlusse astuja seisukohtade kohta. Kolmandaks, mis puudutab teise vaidlustatud otsuse esemeks olevaid andmeid erakorralise likviidsusabi andmise kohta, siis viitab hageja lisadele, mille ta esitas koos oma seisukohtadega komisjoni ja Banco Santanderi menetlusse astujate seisukohtade kohta, ning lisis muid ajakirjanduses avaldatud artikleid, mis tema sõnul kinnitavad nende andmete avalikkust.
- 212 Esiteks tuleb märkida, et EKP ei tuginenud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud erandile selleks, et põhjendada oma keeldumist tutvuda andmetega, mis puudutavad erakorralise likviidsusabi ülemmäära, tegelikult antud erakorralist likviidsusabi ja antud tagatise (vt selle kohta eespool, punkt 89 jj). Kuna käesoleva väiteosa raames esitatud hageja väited puudutavad seda teavet, tuleb need tulemuseta tõttu tagasi lükata.
- 213 Teiseks tuleb tõdeda, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab hagiavaldus vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 21 ja kodukorra artikli 76 punktile d sisaldama ülevaadet fakti- ja õigusväidetest. Nimetatud ülevaade peab olema nii selge ja täpne, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse ilma täiendavate andmeteta. Seda, milles seisneb hagi põhjendav väide, peab olema selgitatud hagiavalduses, mistõttu üksnes väite üldsõnalisest mainimisest ei piisa kodukorra nõuete täitmiseks. Analoogseid nõudeid tuleb järgida, kui esitatakse argument väite põhjendamiseks (vt selle kohta 7. juuni 2018. aasta kohtuotsus Winkler vs. komisjon, T-369/17, ei avaldata, EU:T:2018:334, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 13. mai 2020. aasta kohtuotsus Peek & Cloppenburg vs. EUIPO – Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-446/18, ei avaldata, EU:T:2020:187, punkt 29).

- 214 Hagiavaldust võib küll konkreetsetes punktides põhjendada ja täiendada, viidates sellele lisatud dokumentidele, ent üldise viitega muudele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, ei saa kompenseerida olulise õigusliku argumentatsiooni puudumist – see peab hagiavalduses olema olemas (vt selle kohta 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt vs. komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 215 Niisiis ei kuulu hagiavalduse lisadest hagi alusena käsitletavate väidete ja argumentide väljaotsimine ja kindlakstegemine Üldkohtu ülesannete hulka, kuna lisadel on üksnes tõenduslik ja abistav ülesanne (vt 17. septembri 2007. aasta kohtuotsus Microsoft vs. komisjon, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika; 24. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Universität Koblenz-Landau vs. EACEA, T-606/18, ei avaldata, EU:T:2021:105, punkt 61).
- 216 Seda kohtupraktikat arvestades tuleb tõdeda, et hageja väidetest ei piisa, et seada kahtluse alla EKP kinnitust, et taotletud teave ei olnud vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal avalik. Nimelt ei ole apellant esitanud ühtegi konkreetset tõendit, mis toetaks tema väiteid, mistõttu Üldkohus ei saa nende õigsust kontrollida. Nii ei ole hageja täpsustanud oma menetluskirjeldustes, millist konkreetset teavet ta peab avalikuks, ning piirdub üldise viitega kümnekonnale lisale, mis kokku moodustavad üle 1000 lehekülge. Hageja ei näita, millised lisade konkreetsed tekstiosad võimaldaksid tuvastada, et teatav taotletud teave oli vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal avalik.
- 217 Kolmandaks tuleb märkida, nagu EKP õigesti väidab, et EKPd ei saa kohustada jälgima asjaomaste krediitiasutuste, riiklike pädevate asutuste või ajakirjanduse teabe avaldamise algatusi.
- 218 Nii nagu Euroopa Kohus 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsuse EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) punktis 56 sisuliselt märkis, võib EKP tugineda teatud teabe konfidentsiaalsusele, kui seda teavet ei ole avalikustatud, ja asjaolu, et kolmandad isikud on avaldanud ligikaudset teavet, ei saa iseenesest kohustada EKPd seda teavet edastama. Seega, isegi kui hageja mainitud ajakirjandusartiklid sisaldavad teavet, mis on märkimisväärselt sarnane taotletud dokumentides sisalduvale teabele, ei kohusta see asjaolu EKPd võimaldama sellega tutvuda.
- 219 Pealegi ei saa dokumendi loata avalikustamine tuua kaasa mõne otsuse 2004/258 artiklis 4 sätestatud erandiga hõlmatud dokumendi avalikustamist (vt analoogia alusel 25. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Beninca vs. komisjon, T-561/12, ei avaldata, EU:T:2013:558, punkt 55).
- 220 Neljandaks on võimalik taotletud dokumentide lugemisel järeldada, et neis sisalduv teave on teada vaid piiratud arvule isikutele ega ole seega avalik (vt selle kohta 30. mai 2006. aasta kohtuotsus Bank Austria Creditanstalt vs. komisjon, T-198/03, EU:T:2006:136, punkt 71).
- 221 Seega, mis esiteks puudutab FOLTFi hinnangut, siis selle tervikversiooni lugemisel on võimalik järeldada, et väljavõtted, millega tutvumise võimaldamisest keelduti, sisaldavad peamiselt finantsteavet Banco Populari varalise ja likviidsusolukorra kohta FOLTFi hinnangu koostamisele eelnenud nädalatel. Nagu EKP kohtuistungil kinnitas, on tegemist andmetega, mida asjaomane krediitiasutus ega liikmesriigi keskpank või EKP ei avalda regulaarselt või tavapärastel, vaid pigem teabega, mida konkreetselt otsiti selleks, et hinnata, kas järelevalve all olev krediitiasutus vastab jätkuvalt direktiivis 2013/36 ette nähtud tegevusloa andmise tingimustele.

- 222 Mis teiseks puudutab kirja, mille Banco Popular saatis 6. juunil 2017 EKP-le, siis tuleb tõdeda, et hageja kinnitab, et isegi kui selle kirja olemasolu ja sisu mainiti tema esitatud ajakirjandusartiklites, on need mainimised väga üldised ega sisalda selles kirjas sisalduvaid andmeid.
- 223 Kolmandaks, mis puudutab esimese vaidlustatud otsuse esemeks olevat dokumenti, st ülevaadet Banco Populari hoiuste päevasaldo kohta alates 3. aprillist 2017, siis tuleb tõdeda, et EKP selgitab selles otsuses, et see dokument sisaldab teavet, mida talle tavaliselt ei edastata, ja et ta alustas erandkorras selle teabe kogumist 3. aprillil 2017. EKP lisab, et see dokument koostati Banco Populari usaldatavusnõuete täitmise järelevalve raames FOLTFi hinnangu ettevalmistamiseks.
- 224 Miski hageja argumentides ei võimalda järeldada, et see teave, mida EKP erandkorras kogus, oli esimese vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal avalik. Hageja piirdub kinnitusega, et Banco Popular ja AEB avaldasid teatud andmeid, mille abil on võimalik arvutada „Banco Populari likviidsusnäitajad“. Samas märgib ta, et tal tekkis küsimus, miks „teised näitajad, millega tutvumist [ta] taotleb, on konfidentsiaalsed“. Hageja ei ole esitanud vähematki tõendit selle kohta, et teave, millega ta soovib tutvuda, on avalik, vaid kinnitab pigem, et see teave ei ole üldkasutatav.
- 225 Mis neljandaks puudutab teavet, millega tutvumise võimaldamisest EKP keeldus teises vaidlustatud otsuses otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel, see tähendab teavet Banco Populari likviidsusolukorra ja omakapitali osakaalu kohta, siis tuleb tõdeda, et need kolm dokumenti, milles see teave sisaldub, on mõeldud asutusesiseseks kasutamiseks EKP nõukogu menetluses. Need kolm dokumenti on seega oma laadilt mõeldud teadmiseks üksnes piiratud arvule isikutele.
- 226 Viiendaks ei saa hageja ka tuua argumendiks väidet, et Banco Santander ise tunnistas, et taotletud teave ei olnud konfidentsiaalne, kuna oma kontaktides institutsioonidega oli Banco Santander olnud vastu üksnes teatud konkreetse teabe avalikustamisele, mis võib kahjustada tema ärihuve, nimelt tema klientide andmed, kriisilahendusskeemi mõju ühisettevõtja lepingutele ning 6. juunil 2017 koostatud hinnang Banco Populari õiguslike riskide arvessevõtmise poliitika kohta ja selle üksikasjad.
- 227 Nimelt, nagu kinnitas Banco Santander kohtuistungil, toimusid kontaktid, millele ta viitas, kriisilahendusnõukogus dokumentidega tutvumise menetluse raames ega puudutanud EKP valduses olevat ja kasutatud teavet. Lisaks märgib Banco Santander vastupidi hageja väidetele oma menetlusse astuja seisukohtades sõnaselgelt, et tema arvates oli käesolevas asjas taotletud teave vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal konfidentsiaalne.
- 228 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et ükski toimiku dokument ei võimalda järeldada, et teave, millega tutvumise võimaldamisest otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel keelduti, oleks vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal olnud avalik.

b) Oht kahjustada taotletud teavet esitanud füüsilise või juriidilise isiku või kolmandate isikute huve või usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahendussüsteemi nõuetekohast toimimist

- 229 Teine tingimus, mille Euroopa Kohus seadis kohtuotsuses Baumeister teatud teabe konfidentsiaalsuse tunnustamisele, nõuab selle analüüsimist, kas teabe avalikustamine võib kahjustada teavet esitanud füüsilise või juriidilise isiku või kolmandate isikute huve või ka

usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse süsteemi nõuetekohast toimimist (kohtuotsus Baumeister, punkt 46). Hageja argumendid selle tingimuse kohta jagunevad kahte ossa.

1) Argumentide esimene osa, mille kohaselt ei kahjusta taotletud dokumentide avalikustamine selles sisalduvat teavet esitanud isiku või kolmandate isikute huve

- 230 Esiteks väidab hageja, et taotletud teabe laadi tõttu ei saa selle avalikustamine oluliselt kahjustada Banco Populari ega Banco Santanderi ärihuve.
- 231 Selles osas toob hageja kõigepealt esile, et kõnealune teave puudutab minevikku. Hagiavaldusele lisatud majandusaruande kohaselt on turule ja finantsturgude asutustele olulised üksnes praegused ja tulevikku puudutavad andmed. Arvestades eripärasid finantssektoris, kus teave levib kiiresti ja kus ettevõtjad teevad kiiresti järeldusi sellest, mida nad peavad asjakohaseks teabeks, aegub teave kiiresti ja muutub seetõttu turule tarbetuks. Hageja leiab, et nimelt just nii on see teabe puhul, mis puudutab Banco Populari antud tagatise, likviidsusolukorda ja omakapitali osakaalu ning tema maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist. Olgugi selle puhul tavaolukorras tegemist tundliku äriteabega, väidab hageja, et see ei olnud enam finantsturu või konkurentide jaoks asjakohane, kuna see pärines ajast enne Banco Populari kriisilahendust ega kajasta seega enam tema hetkeolukorda. Kogu teave, mis on kriisilahendusest varasem, on seega vananenud ja seda ei saa pidada konfidentsiaalseks.
- 232 Hageja väidab samuti, et kohtupraktikas on teabe vananemise hindamisel lähtutud juhtumipõhisest lähenemisviisist. Kuigi kohtuotsuses Baumeister seati ümberpööratav eeldus, et teatud teave, mis on üle viie aasta vana, on vananenud, ei saa sellest kohtuotsusest järeldada, et vähem kui viie aasta vanust teavet ei saa absoluutselt pidada vananenud teabeks.
- 233 Kõigepealt tuleb korrata, et ELTL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagi lahendades tuleb liidu akti õiguspärasust hinnata nende faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel, mis olid olemas akti vastuvõtmise kuupäeval (vt 28. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Qualcomm ja Qualcomm Europe vs. komisjon, C-466/19 P, EU:C:2021:76, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein vs. EKP, T-376/13, EU:T:2015:361, punkt 84 ja seal viidatud kohtupraktika; vt selle kohta ka kohtuotsus Baumeister, punkt 50). Nagu Banco Santander õigesti märgib, on kuupäev, millest Üldkohus peab EKP taotletud teabega tutvumise keelu õiguspärasuse hindamisel lähtuma, vaidlustatud otsuste vastuvõtmise kuupäev ehk 7. november 2017.
- 234 Seega ei saa nõustuda hageja väitega, et nõutud teave ei ole enam finantsturu või konkurentide jaoks asjakohane, kuna see pärineb ajast enne Banco Populari kriisilahendust ega kajasta seega enam tema hetkeolukorda.
- 235 Lisaks tuleb märkida, et Euroopa Kohus sedastas kohtuotsuse Baumeister punktis 54, et kui teave, mis võis omal ajal olla ärisaladus, on vähemalt viis aastat vana, peetakse seda põhimõtteliselt aja möödumise tõttu vananenuks ja seepärast enam mitte salajaseks, välja arvatud juhul, kui sellele tuginev isik tõendab erandkorras, et vaatamata teabe vanusele on see endiselt oluline tema või mõne kolmanda isiku äripositsiooni jaoks.
- 236 Sellega seoses väidab Banco Santander, ilma et teised pooled sellele vastu vaidleksid, et taotletud teave pärineb peamiselt resolutsioonile vahetult eelnenud ajavahemikust ja teatud osas 2017. aasta algusest.

- 237 Seega oli taotletud teave vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal kõige rohkem paar kuud vana ja seda ei saanud seega eespool punktides 233 ja 235 nimetatud kriteeriume arvestades pidada vananenud teabeks.
- 238 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, et miski kohtuotsuses Baumeister ei anna alust järeldada, et vähem kui viis aastat vana teavet ei saa mingil juhul pidada vananenud teabeks, ning seega tuleb lähtuda juhtumipõhisest lähenemisviisist. Eelkõige sellisel juhul, nagu on kõne all käesolevas asjas, kus taotletud teave puudutab kriisilahendusskeemiga hõlmatud krediidasutuse äripositsiooni, väidab hageja, et see teave vananes automaatselt pärast kriisilahendusvahendi kasutamise otsuse tegemist.
- 239 Siiski ei saa nõustuda sellega, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmine loob uue eelduse, et teave kriisilahendusskeemi kohaldamisalasse kuuluva krediidasutuse äripositsiooni kohta vananeb automaatselt. Selline lähenemine välistab põhimõtteliselt selle erandi kohaldamise, mis on sätestatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c koosmõjus direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 teise lõiguga ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikega 3.
- 240 Nagu EKP, komisjon ja Banco Santander õigesti märgivad, jätkas Banco Popular pärast 7. juunit 2017 tegevust Banco Santanderi kontserni osana kuni 28. aprillini 2018, mil ta ühines Banco Santanderiga ühendamise teel.
- 241 Tegelikult oli üheks põhjuseks, miks kriisilahendusnõukogu otsustas Banco Populari kriisilahendusskeemi vastu võtta, tema kriitilise tähtsusega funktsioonide jätkuvuse tagamine vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punktile a. Nii võimaldas Banco Populari müümine Banco Santanderile jätkata tegutsemist tavapärastel turutingimustel Santanderi kontserni liikmena.
- 242 Sellest järeldub, et EKP leidis õiguspäraselt, et Banco Santanderi hoiuste päevasaldo avalikustamine alates 3. aprillist 2017, Banco Populari likviidsuspositsioon ja omakapitali osakaal, teave Banco Populari turuseisundi ning tema varade ja kohustuste kohta ning hinnang Banco Populari likviidsusolukorra mõju kohta tema tüdarettevõtja Banco Popular Portugal rahastamisele ja tegevusstruktuurile võis vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal kahjustada Banco Populari ja tema emaettevõtja huve, olgugi et kasutati kriisilahendusvahendit.
- 243 Teiseks väidab hageja sisuliselt, et EKP ei ole suutnud tõendada, et taotletud teabe avalikustamine võis konkreetset ja tegelikult kahjustada Banco Santanderi ja Banco Populari ärihuve. Hageja leiab, et vaidlustatud otsused on põhjendatud väga üldsõnaliselt ja võinuks käia mis tahes panga kohta. Ta märgib ka, et EKP ei võtnud tegelikult arvesse Banco Populari kriisilahendust ega olukorra erandlikkust.
- 244 Sellega seoses tuleb kõigepealt tõdeda, et hageja ei ole vormiliselt esitanud väidet põhjendamiskohustuse rikkumise kohta. Hageja menetlusdokumentide lugemisel ilmneb pigem, et ta ei nõustu EKP esitatud põhjendusega.
- 245 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on põhjendamiskohustus aga oluline vorminõue, mida tuleb eristada põhjenduste sisulise õigsuse küsimusest, mis on vaidlusaluse akti sisulise õiguspärasuse küsimus. Otsuse põhjendamine tähendab nimelt nende põhjenduste vormilist väljendamist, millele see otsus tugineb. Kui neis põhjendustes on tehtud viga, siis mõjutab see otsuse sisulist õiguspärasust, mitte aga otsuse põhjendatust, mis võib olla piisav ka valede põhjuste esitamise korral. Sellest järeldub, et õigusakti sisulise põhjendatuse vaidlustamiseks

esitatud väiteosad ja argumendid on põhjendamatusle või põhjenduse ebapiisavusele rajaneva väite raames asjakohatud (vt 30. mai 2017. aasta kohtuotsus *Safa Nicu Sepahan vs. nõukogu*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punkt 85 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 29. aprilli 2020. aasta kohtuotsus *Tilly-Sabco vs. nõukogu ja komisjon*, T-707/18, ei avaldata, EU:T:2020:160, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika).

246 EKP märgib esimeses vaidlustatud otsuses, et taotletud dokumendi avalikustamine toonuks asjaomasele krediitiasutusele kaasa kahjulikud tagajärjed, kuna viimane ei oleks saanud enam olla kindel selles, et EKP-le usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eesmärgil edastatud teave jääb konfidentsiaalseks. Samuti on selles otsuses täpsustatud, et seda konfidentsiaalsuskorda kohaldatakse, olenemata sellest, et panga suhtes on käimas kriisilahendus.

247 Teises vaidlustatud otsuses selgitas EKP seoses teabega Banco Populari likviidsuspositsiooni ja omavahendite osakaalu kohta, et nende avalikustamine ajendaks turuosalisi spekulerima Banco Santanderi likviidsusolukorra ja rahastamisvajaduste suhtes, mis omakorda võib tekitada põhjendamatu rahalise surve.

248 Kolmandas vaidlustatud otsuses tuvastas EKP, et taotletud teave puudutab esiteks Banco Santanderi äripositsiooni turul, teiseks tema varasid ja kohustusi ning et selle teabe avalikustamine võib negatiivselt mõjutada Banco Populari ja Banco Santanderi ärihuve. EKP leiab täpsemini, et hinnang Banco Populari likviidsusolukorra mõju kohta tema tütaretttevõtja Banco Popular Portugal rahastamisele ja tegevusstruktuurile on äriselt tundlik ja võib tuua kaasa põhjendamatud spekulatsioon kontserni finants- ja likviidsuspositsiooni suhtes. Selles otsuses on lisaks märgitud, et ametisaladuse hoidmise korda kohaldatakse, olenemata sellest, et pangas on käimas kriisilahendus.

249 Seega leidis EKP põhjendatult, et teave, millega tutvumise võimaldamisest ta otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel keeldus, oleks vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal võinud konkreetselt ja tegelikult kahjustada Banco Populari või Banco Santanderi huve. Asjaolu, et vaidlustatud otsustes on vaid väga lühidalt põhjendatud küsimust, miks sellist kahjustamist võis eeldada hoolimata sellest, et Banco Populari suhtes kohaldatakse kriisilahendusvahendit, seda järeldust ei muuda.

250 Eeltoodut arvestades tuleb tagasi lükata argumentide esimene osa, et taotletud teabe avalikustamine ei kahjusta Banco Populari ega Banco Santanderi huve.

2) Argumentide teine osa, mille kohaselt ei kahjusta taotletud dokumentide avalikustamine usaldatavusnõuete täitmise järelevalve süsteemi nõuetekohast toimimist

251 Enne hageja esitatud argumentide kontrollimise juurde asumist tuleb üle korrata eespool punktides 157–162 esitatud kaalutlused.

252 Nagu komisjon õigesti väidab, tuleb lähtuda kohtupraktikast, mille kohaselt on EKP-l ulatuslik kaalutusõigus, kui ta annab kohtuotsuse Baumeister teist tingimust kohaldades hinnangu, kas teatud teabe avalikustamine võib kahjustada otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis a nimetatud avalikku huvi. Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse süsteemi nõuetekohase toimimise kahjustamise ohu hindamine vastab nimelt avaliku huvi kahjustamise ohu hindamisele.

- 253 Lisaks on eespool punktis 159 viidatud kohtupraktika kohaselt EKP analüüs küsimuses, kas teatud dokumentide avalikustamine kahjustaks usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse süsteemi nõuetekohast toimimist, keerukas ja delikaatne, eeldades erilist ettevaatlikkust.
- 254 Lisaks on kriteeriumid, mis Euroopa Kohus seadis kohtuotsuses Baumeister selle hindamisele, kas on kahjustatud investeerimisühingute tegevuse kontrollisüsteemi nõuetekohast toimimist – mis on analoogia alusel kohaldatavad usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse kontekstis –, väga üldised, nagu on märgitud eespool punktis 160 viidatud kohtupraktikas.
- 255 Sellest järeldub esiteks, et Üldkohtu poolt selle raames läbi viidav õiguspärasuse kontroll piirdub eespool punktis 161 viidatud kohtupraktikas ette nähtud kontrolliga, ja teiseks, et EKP poolt enda otsuste piisava põhjendamise kohustuse järgmine on põhimõtteliselt veelgi suurema tähtsusega (vt selle kohta eespool punkt 162 jj).
- 256 Käesolevas asjas märkis EKP esimeses vaidlustatud otsuses, et dokument, mis sisaldab teavet Banco Populari hoiuste päevasaldo kohta, kuulub Banco Populari pideva järelevalve haldustoimikusse ning Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise lõpliku analüüsi juurde.
- 257 Teises vaidlustatud otsuses märkis EKP, et hageja ei vaidlustanud 11. augusti 2017. aasta otsuses LS/PT/2017/66 esitatud analüüsi, mille kohaselt sisaldab 5. juuni 2017. aasta dokument „Emergency liquidity Assistance request from the Banco de España“ teavet Banco Populari likviidsusolukorra ja omakapitali osakaalu kohta. Seejärel selgitas ta, et selle teabe esitas talle Banco Popular pideva usaldatavusnõuete täitmise järelevalve käigus.
- 258 Mis puudutab FOLTFi hinnangu tervikversiooni ja Banco Populari esitatud dokumente muu hulgas tema varalise olukorra, likviidsusseisundi ning muude tema tegevusloa kehtivuseks vajalike tingimuste kohta, siis selgitas EKP kolmandas vaidlustatud otsuses, et need dokumendid kuuluvad pideva usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja FOLTFi hindamismenetluse haldustoimikutesse. EKP sõnul on neid haldustoimikuid vaja, et EKP saaks täita talle delegeeritud pädeva järelevalveasutuse ülesandeid, mis on ette nähtud määruses nr 1024/2013.
- 259 Samuti on EKP neis kolmes vaidlustatud otsuses aga märkinud, et talle määrusega nr 1024/2013 antud ülesannete täitmisel on ta seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega. Selles kontekstis täpsustas ta, millised õigusnormid kohalduvad ja mis on ametisaladuse hoidmise kohustuse sisu, ning märkis, et erandid ametisaladuse hoidmise kohustusest ei ole käesolevas asjas kohaldatavad.
- 260 EKP järeldas sellest, et usaldatavusnõuete täitmise järelevalve käigus saadud konfidentsiaalse teabe avalikustamine võib kahjustada nii konkreetset krediidasutust kui ka pangandussüsteemi üldiselt, kuna pangad ei saaks enam olla kindlad, et teave, mille nad EKP-le usaldatavusnõuete täitmise järelevalve raames on edastanud, jääb konfidentsiaalseks.
- 261 Esimeses ja kolmandas vaidlustatud otsuses viitas EKP selles osas 11. detsembri 1985. aasta kohtuotsusele Hillenius (110/84, EU:C:1985:495, punkt 27) ja 12. novembri 2014. aasta kohtuotsusele Altmann jt (C-140/13, EU:C:2014:2362, punktid 31–33). EKP märkis neis veel, et kriisilahendus ei muutnud Banco Populari järelevalve alla kuuluva üksuse õiguslikku seisundit ja et seega kohaldatakse tema suhtes jätkuvalt konfidentsiaalsuskorda.
- 262 EKP selgitas seega, miks viidatud kaitse on vajalik, väites, et taotletud dokumentide avalikustamine kahjustaks muu hulgas pangandussüsteemi üldiselt.

263 Hageja argumendid ei lükka seda järeldust ümber.

264 Esiteks tuleb nimelt tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt on põhjendus üldine ja stereotüüpne. Selles osas tuleb arvesse võtta, et võib osutada võimatuks esitada iga dokumendi või, nagu käsitletaval juhul, kõigi dokumendis sisalduvate andmete kohta nendega tutvumise võimaldamisest keeldumise põhjused, avaldamata sealjuures selle dokumendi sisu või olulist osa sellest ja selle tulemusena erandi põhilist eesmärki ohtu seadmata. Kõnealusel juhul oleks taotletud dokumendiga võrreldes täielikuma ja isikustatuma sisuga dokumendi avaldamine võinud kompromiteerida sellise teabe konfidentsiaalsust, mis peab jääma saladuseks, kuna see oli hõlmatud avaliku huviga seotud eranditega usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks (vt analoogia alusel 26. aprilli 2005. aasta kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, punkt 84).

265 Teiseks tuleb tagasi lükata argument, et sellise teabe nagu likviidsuse suhtarvude avalikustamine ei looks mingil juhul pretsedenti, et seda liiki teave avaldatakse turule ka tulevikus, kuna Banco Popolari kriisilahendus oli erandlik.

266 Nimelt ei ole hageja kummutanud EKP hinnangut, et teatud teabe avalikustamine võib kahjustada EKP ja järelevalvet tegevate asutuste vastastikust usaldust, mis on vajalik usaldatavusnõuete täitmise järelevalve mehhanismi jaoks. Selles osas ei mõjuta see, et pankade kriisilahendus jääb erandlikuks asjaoluks ja et EKP on kogunud teatud teavet vaid erandkorras, seda, et tekib oht, et teised asutused ei saa enam olla kindlad, et teave, mida nad tulevikus usaldatavusnõuete täitmise järelevalve raames EKP-le esitavad, jääb konfidentsiaalseks.

267 Lisaks võib kohtupraktika kohaselt liidu institutsioon tugineda turuosaliste hüpoteetilisele käitumisele ja sellise käitumise mõjule tulevastele sekkumismeetmetele (vt analoogia alusel 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein vs. EKP*, T-376/13, EU:T:2015:361, punkt 78).

268 Seega võis EKP õiguspäraselt tugineda ohule, et turuosalised asuvad Banco Popolari likviidsusseisundit puudutavate andmete põhjal enne tema kriisilahenduse lõpetamist spekulerima, kuna neid andmeid võis mõistlikult ettenähtaval viisil käsitleda teabena, mis võib tekitada spekulatsioone, ja seega seada ohtu usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahendussüsteemi nõuetekohase toimimise.

269 Eeltoodud kaalutluste põhjal tuleb asuda seisukohale, et hageja ei ole tõendanud, et EKP tegi ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et taotletud dokumentide avalikustamine võis kahjustada usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse süsteemi nõuetekohast toimimist.

270 Seega ei saa nõustuda argumentide teise osaga, mille kohaselt ei kahjusta taotletud teabe avalikustamine usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja kriisilahenduse süsteemi nõuetekohast toimimist.

271 Seega tuleb järeldada, et taotletud dokumendid, millega EKP keeldus otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti c alusel võimaldamast tutvuda, sisaldavad konfidentsiaalset teavet direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 teise lõigu ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõike 3 tähenduses.

3. Kolmas väiteosa, et direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmandas lõigus ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikes 6 ette nähtud erandid on taotletud dokumentide suhtes kohaldatavad

- 272 Kolmandas väiteosas väidab hageja, et direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmanda lõigu ja direktiivi 2014/59 artikli 84 lõike 6 sätted lubavad EKP-l võimaldada tutvuda taotletud dokumentidega kohtumenetluses või selle alustamiseks. Nende sätete teleoloogilisest tõlgendusest nähtub eelkõige, et konfidentsiaalsuse erand on olemas juhul, kui taotletud dokumentidega tutvumine on vajalik selleks, et teostada õigust tõhusale kohtulikule kaitsele kohtumenetluses, mis on seotud liidu institutsiooni või asutuse tegevusega.
- 273 Hageja lisab, et vastavalt kohtupraktikale on teabe konfidentsiaalsuse hindamisel vaja kaaluda õigustatud huve, mis vastanduvad selle avalikustamisele, ja avalikku huvi. Ta väidab, et käesoleva kohtuasja eripärad, see tähendab asjaolu, et Banco Popolari endised aktsionärid soovisid teada Banco Popolari kriisilahenduse asjaolusid, õigustasid aga taotletud teabe avalikustamist. Sellega seoses on hageja sõnul äärmiselt oluline võtta arvesse asjaolu, et ta esitas Üldkohtule kriisilahendusskeemi peale tühistamishagi (registreeritud numbri T-628/17 all) ja lepinguvälise vastutuse tuvastamise hagi (registreeritud numbri T-714/17 all). Käesolevas kohtuasjas käsitletava taotletud teabe ainus eesmärk oli kasutada seda nende kahe hagi raames tõenditena.
- 274 Hageja rõhutab, et tal oli eelkõige vaja teada saada, millised olid Banco Popolari kriisilahenduse põhjustanud likviidsusprobleemid, kuid sellekohane teave oli kustutatud nii FOLTFi hinnangus kui ka kriisilahendusskeemis. Nende andmetega tutvumine oleks võimaldanud tal esitada tõendid selle argumendi põhjenduseks, et Banco Popolari likviidsusolukord ei olnud piisavalt tõsine, et välja kuulutada tema kriisilahendus, ja et kõik likviidsusprobleemid olid seotud kriisilahendusnõukogu presidendi avaldustega.
- 275 EKP, keda toetavad komisjon ja Banco Santander, vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 276 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et Euroopa Kohus sedastas 13. septembri 2018. aasta kohtuotsuse Buccioni (C-594/16, edaspidi „kohtuotsus Buccioni“, EU:C:2018:717) punktis 30, et erijuhud, mil direktiivi 2013/36 artikli 53 lõikes 1 kehtestatud pädevate asutuste valduses oleva konfidentsiaalse teabe avalikustamise keelu üldpõhimõtte erandina ei takista selle edastamist või kasutamist, on ammendavalt selles direktiivis loetletud. Lisaks täpsustas Euroopa Kohus sama kohtuotsuse punktis 37, et direktiiviga 2013/36 kehtestatud erandeid konfidentsiaalse teabe avalikustamise üldisest keelust tuleb tõlgendada kitsalt.
- 277 Samad kaalutlused kehtivad analoogia alusel direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikes 6 sätestatud avalikustamise keelust tehtava erandi suhtes.
- 278 Need on kaalutlused, mida arvestades tuleb hageja argumente analüüsida.
- 279 Esiteks olgu märgitud direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmanda lõigu kohta, et selles on sätestatud, et krediidasutuse pankroti või sundlikvideerimise korral võib tsiviil- või kaubandusõigusliku menetluse käigus avalikustada konfidentsiaalset teavet, mis ei puuduta kolmandaid isikuid, kes on seotud kõnealuse krediidasutuse päästmise katsetega.

- 280 Nagu EKP õigesti märgib, ei ole käesoleval juhul aga Banco Popolari pankrotti välja kuulutatud, samuti ei määratud tema sundlikvideerimist. Kriisilahendusskeemist nähtub hoopis, et see puudutas eelkõige Banco Popolari võõrandamist Banco Santanderile. See võõrandamine võimaldas Banco Popularil jätkata tegutsemist tavapärastel turutingimustel Santanderi kontserni liikmena.
- 281 Lisaks nähtub määrusest nr 806/2014, et just nimelt selleks, et vältida likvideerimist tavapärases maksejõuetusmenetluses, näeb määrus nr 806/2014 ette kriisilahenduse instrumendi kohaldamise maksejõuetuse äärel olevale ettevõtjale.
- 282 Seega peab kriisilahendusnõukogu enne kriisilahenduse meetme võtmist, kui ta hindab tingimust, kas kriisilahendusmeede on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c tähenduses vajalik avaliku huvi seisukohast, hindama eelkõige seda, kas maksejõuetu ettevõtja likvideerimisele peaks eelistama kriisilahendust. Sellega seoses on määruse nr 806/2014 põhjenduses 58 märgitud, et juhul kui maksejõuetu ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses võib ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning nõrgendada hoiustajate kaitset, on avalikes huvides kohaldada kriisilahenduse vahendeid.
- 283 Lisaks peab sõltumatu ekspert vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktile g, artikli 20 lõikele 16 ja artikli 76 lõike 1 punktile e kriisilahendusmeetme võtmise järel võrdlema seda, kuidas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäre ja võlausaldajaid kriisilahenduse käigus tegelikult koheldi, ning seda, kuidas neid oleks koheldud, kui maksejõuetu ettevõtja suhtes oleks kohaldatud tavapärast maksejõuetusmenetlust ajal, mil tehti otsus kriisilahendusmeetme kohta. Kui tehakse kindlaks, et aktsionäride ja võlausaldajate nõuded on rahuldatud määral, mis on väiksem kui tavalises maksejõuetusmenetluses nõuete rahuldamise määr, peaks neil põhimõtteliselt olema õigus saada hüvitist.
- 284 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et pankroti olemus ja eesmärgid erinevad oluliselt kriisilahenduse eesmärkidest ja et seega on direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmanda lõigu analoogia alusel kohaldamine välistatud ettevõtja suhtes, kellele kohaldatakse kriisilahendusmenetlust.
- 285 Selle sätte analoogia alusel kohaldamine oleks vastuolus ka eespool punktis 276 esitatud põhimõtetega, et direktiivis 2013/36 on konfidentsiaalse teabe avaldamise üldisest keelust ette nähtud erandid esitatud ammendavalt ja neid tuleb tõlgendada kitsalt.
- 286 Sellest järeldub, et direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmandas lõigus ette nähtud erand ei ole käesolevas asjas kohaldatav.
- 287 Teiseks, mis puudutab erandit direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikes 6 ette nähtud ametisaladuse põhimõttest, siis on selles sättes ette nähtud, et see ei piira teabe avaldamist käsitleva riigisisese õiguse kohaldamist kriminaal- või tsiviilkohtumenetlustes.
- 288 Nagu EKP õigesti märgib, ei ole hageja viidanud ühelegi riigisisese õiguse sättele, mis nõuaks taotletud dokumentide avalikustamist.
- 289 Lisaks näeb direktiivi 2014/59 artikli 84 lõige 6 ette konfidentsiaalse teabe erandkorras avalikustamise riigisisises menetluses. Hageja ei eita, et tema tutvumistaotlused olid tingitud tema kavatsusest esitada Üldkohtule hagi.

- 290 Sellest järeldub, et direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikes 6 ette nähtud erand ei ole käesolevas asjas kohaldatav.
- 291 Hageja esitatud argumendid neid kaalutlusi kahtluse alla ei sea.
- 292 Esiteks tuleb tagasi lükata hageja argument, et konfidentsiaalsuseeskiri ei ole kohaldatav, kui taotleja esitab täpsed ja üksteist toetavad tõendid, mis annavad alust usutavalt eeldada, et need on käimasoleva või algatatava tsiviil- või kaubandusmenetluse seisukohalt asjakohased. Hageja viitab selle argumendi toetuseks kohtuotsusele Buccioni. Ent tuleb märkida, et erinevalt käesolevast kohtuasjast puudutas kohtuasi, milles tehti kohtuotsus Buccioni, krediidasutust, mis oli sundlikvideerimisel (kohtuotsus Buccioni, punkt 17). Nagu on märgitud eespool punktides 281–285, ei saa direktiivi 2013/36 artikli 53 lõike 1 kolmandat lõiku aga kohaldada laialt, ilma et rikutaks konfidentsiaalsuspõhimõttest tehtavate erandite kitsa tõlgendamise põhimõtet, mida Euroopa Kohus ise kordas kohtuotsuse Buccioni punktis 37.
- 293 Kohtuotsuses Buccioni soovitatud lähenemine ei ole mingil juhul ülekantav käesolevale kohtuasjale. Nimelt on selle kohtuotsuse punktides 38 ja 40 märgitud, et konfidentsiaalse teabega tutvumise taotleja peab esitama täpsed ja üksteist toetavad tõendid, mis annavad alust eeldada, et taotletud teave on asjakohane käimasolevas või algatatavas tsiviil- või kaubandusmenetluses, mille eesmärgi peab taotleja olema konkreetselt välja toonud. Selline lähenemine tooks aga kaasa, et *contra legem* kohaldataks otsuse 2004/258 artiklit 6, mis näeb ette, et taotleja ei ole kohustatud oma taotlust põhjendama. See, et puudub kohustus tõendada mis tahes huvi tutvuda taotletud dokumendiga, kujutab endast ühte dokumentidega tutvumise korra nurgakivi, mis väljakujunenud kohtupraktika kohaselt just nimelt ei võimalda dokumentidega tutvuda soovivate taotlejate erinevat kohtlemist lähtuvalt nende konkreetsetest huvidest või vajadustest (vt selle kohta 26. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, punktid 50–56, ja 6. juuli 2006. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk vs. komisjon, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 82).
- 294 Lisaks, nagu EKP õigesti väidab, muutub juhul, kui dokument avalikustatakse üldsuse dokumentidega tutvumise korra raames esitatud taotluse alusel, see avalikuks *erga omnes*. Kohtuotsuses Buccioni otsustas Euroopa Kohus aga, et selle kohtuotsuse punktis 38 esitatud tingimustel võivad pädevad asutused avalikustada konfidentsiaalset teavet käimasoleva või algatatava tsiviil- või kaubandusõigusliku menetluse huvides, „millest väljaspool ei saa kõnealust teavet kasutada“. Otsus 2004/258, täpsemini selle artikkel 9, mis käsitleb tutvumise võimaldamist taotluse alusel, ei näe siiski ette võimalust võimaldada üldsuse esindajale tutvuda dokumendiga, kohustades teda samas seda dokumenti mitte avalikustamast teistele isikutele. Selline võimalus oleks vastuolus nimetatud otsuse mõtte ja ülesehitusega, kuna juhul, kui kohaldatakse sama otsuse artiklis 4 ette nähtud erandeid dokumentidega tutvumise õigusest, lihtsalt ei võimaldata selle dokumendiga tutvuda (vt analoogia alusel 7. märtsi 2013. aasta kohtumäärus Henkel ja Henkel France vs. komisjon, T-64/12, ei avaldata, EU:T:2013:116, punkt 47).
- 295 Teiseks tuleb märkida, et hageja teise võimalusena esitatud argument, et Üldkohus võimaldaks tal tutvuda asjaomaste dokumentidega konfidentsiaalsuskohustust järgides, on lisaks sellele, et see on vastuolus eespool punktis 293 nimetatud dokumentidega tutvumise korra olemusega, ka vastuolus asjaoluga, et kodukorra artikkel 104 näeb ette, et dokumenti, millega tutvumise võimaldamisest on institutsioon menetlustoimingu tulemusel keeldunud, ei edastata teistele pooltele. Selle reegli eesmärk on vältida seda, et Üldkohtule esitatud hagi muutub asjaomase dokumendi selle taotlejale teatavaks tegemise tõttu esemetuks (vt selle kohta 1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 39). Lisaks on hageja pakutud tutvumise

võimaldamine konfidentsiaalsuskohustust arvestades üks vahenditest, mis on kodukorras ette nähtud selleks, et esitada ja kasutada sama menetluse raames Üldkohtu menetluse ühe poole valduses olevat teavet.

- 296 Kolmandaks puudub hagejal alus väita, et asjaolu, et teatud erandid konfidentsiaalsuse põhimõttest on liikmesriigi kohtutes pooleli olevate menetluste tõttu kohaldatavad, ei takista nende erandite kohaldamist käesolevas Üldkohtu menetluses, mis tema arvates viiks absurdse olukorrani, kus liikmesriigi kohtutel on võimalik tutvuda liidu institutsioonide dokumentidega, kuigi Üldkohus seda teha ei saa. Nimelt esiteks ei ole eespool punktis 295 esitatud põhjustel dokumentidega tutvumise menetluse raames Üldkohtu ülesanne anda korraldust, et hagejale avaldataks dokument, millega tutvumise võimaldamisest keelduti. Teiseks, isegi kui tõendite kogumise kord liidu kohtutes erineb liikmesriigi kohtus kehtivast korrast, on see kord siiski terviklik. Esiteks näevad kodukorra artikkel 89 ja sellele järgnevad artiklid nimelt ette, et Üldkohus võib vaidluses nõuda või kohustada menetluse poolt dokumenti esitama. Teiseks võib Üldkohus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 alusel nõuda institutsioonidelt, organitelt või asutustelt, mis ei ole kohtumenetluse pooled, kogu teavet, mida kohus peab menetluses vajalikuks. Vastupidi sellele, mida väidab hageja, on nii Üldkohtul nagu ka liikmesriikide kohtutel kõik vajalikud vahendid usaldatavusnõuete täitmise järelevalve dokumentidega tutvumiseks ja selles valdkonnas talle lahendamiseks esitatud juhtumi kohta otsuse tegemiseks.
- 297 Neljandaks ei lükka kolmanda väiteosa analüüsi raames tehtud järeldusi ümber ka kohtupraktika, millele hageja viitab hagiavalduse punktides 38 ja 39 selle väite põhjendamiseks, et käesoleva kohtuasja eripära õigustab erinevaid asjaomaseid huve arvestades taotletud teabe avalikustamist. Nimelt puudutavad 9. juuni 2010. aasta kohtuotsus *Éditions Jacob vs. komisjon* (T-237/05, EU:T:2010:224, punkt 90) ja 24. mai 2011. aasta kohtuotsus *NLG vs. komisjon* (T-109/05 ja T-444/05, EU:T:2011:235, punkt 140) komisjoni poolt ametisaladuse põhimõtte kohaldamist konkurentsioiguse kontekstis. Nendes kahes kohtuotsuses täpsustas Üldkohus, et ametisaladuse hoidmise kohustuse ulatus ei ole selline, mis võib õigustada asjaomaste ettevõtjate äriteavet sisaldavate dokumentidega tutvumise üldist ja abstraktset keeldu. Teabe konfidentsiaalsuse hindamisel tuleb omavahel tasakaalu viia huvid, mis vastanduvad teabe avalikustamisele, ning üldine huvi, mis nõuab, et liidu institutsioonid teeksid oma tööd võimalikult avalikult.
- 298 Ent see kohtupraktika ei ole käesolevale juhtumile ülekantav.
- 299 Nimelt, esiteks kehtivad EKP suhtes usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja krediidasutuste kriisilahenduse kontekstis esmase ja teisese õiguse normid, mida Euroopa Kohus on tõlgendanud kohtuotsustes *Baumeister* ja *Buccioni*. Nende kohtuotsuste kohaselt kehtestab direktiivi 2013/36 artikli 53 lõige 1 üldnormina ametisaladuse hoidmise kohustuse (kohtuotsused *Baumeister*, punkt 33, ja *Buccioni*, punkt 29). Selles kontekstis on Euroopa Kohus määratlenud tingimused, mille alusel loetakse teatud teave konfidentsiaalseks ja seega hõlmatuks ametisaladuse hoidmise kohustusega. Kui need tingimused on täidetud, võib asjaomane teave olla hõlmatud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktiga c, nagu käesolevas asjas, ning EKP ei pea sellega tutvumise võimaldamisest keeldumiseks huve kaaluma.
- 300 Teiseks, nagu EKP õigesti rõhutab, puudutab hageja viidatud kohtupraktika kohtuasju, mille suhtes kohaldati määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, mis erinevalt otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktist c näeb ette asjaomaste huvide kaalumise.
- 301 Arvestades eeltoodut, tuleb kolmas väiteosa tagasi lükata.

- 302 Seega tuleb asuda seisukohale, et kuna taotletud dokumendid sisaldavad konfidentsiaalset teavet (vt eespool punkt 271) ja erandid konfidentsiaalsuse põhimõttest ei olnud kohaldatavad, oli õiguspärane, et EKP tugines vaidlustatud otsustes otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktile c. Järelikult tuleb esimene väide tagasi lükata.
- 303 Kõigest eeltoodust nähtub esiteks, et mis puudutab teavet Banco Populari likviidsusolukorra ja tema omakapitali osakaalu kohta, põhineb teine vaidlustatud otsus õiguspäraselt selles sisalduvatel põhjendustel, mis puudutavad otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud erandit.
- 304 Teiseks, mis puudutab dokumente, millega tutvumise võimaldamisest kolmanda vaidlustatud otsusega keelduti, põhineb see õiguspäraselt otsuses sisalduvatel põhjendustel, mis on seotud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punktis c ette nähtud erandiga.
- 305 Kolmandaks, mis puudutab antud tagatisi, siis põhineb teine vaidlustatud otsus õiguspäraselt selles sisalduvatel põhjendustel, mis puudutavad otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teises ja seitsmendas taandes ette nähtud erandeid (vt eespool punkt 170).
- 306 Nendest järeldustest tuleneb, et kuigi otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel keelduti võimaldamast tutvuda ka dokumentidega ja teabega, millele on viidatud eespool punktides 303–305, ei ole enam vaja teha otsust selle sätte rikkumist puudutava kolmanda väite põhjendatuse kohta. Nimelt tuleb kolmas väide tagasi lükata, kuna see on igal juhul tulemusetu, sest selleks, et vaidlustatud otsused oleksid õiguslikult põhjendatud, piisab sellest, kui üks eranditest, millele EKP tugines taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumiseks, oli põhjendatud (vt selle kohta 25. novembri 2020. aasta kohtuotsus *Bronckers vs. komisjon*, T-166/19, EU:T:2020:557, punkt 78 ja seal viidatud kohtupraktika).

F. Neljas väide, mille kohaselt on rikutud harta artiklit 47

- 307 Oma neljanda väite põhjendamiseks väidab hageja, et EKP rikkus harta artiklit 47, kuna vaidlustatud otsustes sisalduv tutvumise võimaldamisest keeldumine takistas tal tutvuda dokumentidega, millele EKP tugines Banco Populari kriisilahenduse välja kuulutamisel. Hageja leiab, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab harta artiklis 47 ette nähtud tõhus kohtulik kaitse, et huvitatud isik saaks tutvuda tema suhtes tehtud otsuse põhjendustega. Hageja märgib veel, et arvestades võistlevuse põhimõtet, mis on kaitseõiguste lahutamatu osa, on menetluse pooltel õigus tutvuda kõigi tõendite ja seisukohtadega, mis on kohtule esitatud, et mõjutada kohtu otsustamist ning nende üle vaielda. Neid asjaolusid arvestades leiab hageja, et haldusakti andmine, mis takistab üksikisikul kasutada oma õigusi, tuginedes dokumentidele, millega nad ei saanud tutvuda, kujutab endast üksikisiku põhiõiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumist.
- 308 Hageja möönab, et teatud menetlustes on dokumentidega tutvumise üldreeglist tehtud erand, kuna tutvumisest keeldumine on soovitatav riigi julgeolekuga seotud kaalukatel põhjustel. Ta rõhutab siiski, et käesoleval juhul see nii ei ole. Ta lisab, et taotletud dokumendid puudutavad konkreetset asjaolu, nimelt Banco Populari likviidsusolukorda.
- 309 Hageja märgib ka, et direktiivi 2013/36 artikli 53 lõige 1 ja direktiivi 2014/59 artikkel 84 lubavad konfidentsiaalset teavet avaldada riigisiseses tsiviil-, kaubandus- või kriminaalmenetluses. Ta täpsustab sellega seoses, et tuleb asuda seisukohale, et need erandid konfidentsiaalsuse põhimõttest on kohaldatavad ka menetlustele liidu kohtutes vastavalt harta artiklile 47.

- 310 Lõpuks väidab hageja, et taotletud dokumentide kvalifitseerimine konfidentsiaalseteks dokumentideks on igal juhul ebaproportsionaalne meede, mis ei vasta harta artiklis 52 esitatud tingimustele.
- 311 EKP, keda selles osas toetavad komisjon ja Banco Santander, vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 312 Harta artikli 47 esimeses lõigus on sätestatud õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus ning teises lõigus õigus õiglasele kohtumenetlusele.
- 313 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et õigus tõhusale kohtulikule kaitsele eeldab, et asjasse puutuv isik saab tutvuda tema suhtes tehtud otsuse põhjendustega, lugedes kas otsust ennast või saades oma sellekohase taotluse põhjal teada selle põhjendused, kusjuures pädev kohus võib asjaomaselt ametiasutuselt nõuda kõnealuste põhjenduste teatavaks tegemist, et võimaldada asjaomasel isikul kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult informeerituna, kas on otstarbekas pöörduda pädevasse kohtusse, kui ka täielikult võimaldada viimati nimetatul kontrollida käsitletava otsuse seaduslikkust (vt 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt vs. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 3. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Ramazani Shadary vs. nõukogu, T-122/19, ei avaldata, EU:T:2021:61, punkt 50).
- 314 Käesoleval juhul on ainsad otsused, mis EKP hageja suhtes tegi, asjaomased kolm vaidlustatud otsust. Samas on hageja saanud nende otsuste põhjendused aga teada ja need Üldkohtus vaidlustada ELTL artikli 263 alusel esitatud hagiga, mis tõendab, et ta on saanud kasutada oma õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.
- 315 Vastupidi sellele, mida väidab hageja hagiavalduse punktis 73, ei „kuulutanud [EKP] välja Banco Populari kriisilahendust“, vaid märkis oma FOLTFi hinnangus, et see krediitiasutus oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 tähenduses. FOLTFi hinnang on ettevalmistav akt, mille eesmärk on võimaldada kriisilahendusnõukogul teha otsus Banco Populari kriisilahenduse kohta (vt selle kohta 6. mai 2019. aasta kohtumäärus ABLV Bank vs. EKP, T-281/18, EU:T:2019:296, punkt 36). Seega ei tekitanud FOLTFi hinnang iseenesest siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis mõjutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis, kuna seda seisundit võivad muuta üksnes kriisilahendusskeemi vastuvõtmine ja jõustumine ning kriisilahenduse vahendite rakendamine määruse nr 806/2014 artikli 22 lõike 2 tähenduses.
- 316 Juhul kui käesolevat väidet tuleb mõista nii, et tegelikult väidab hageja, et tema õigust tõhusale õiguskaitsevahendile on rikutud seetõttu, et talle ei olnud teada dokumendid, mille alusel tehti otsus, mille alusel Banco Popular võõrandati Banco Santanderile, see tähendab kriisilahendusnõukogu täitevistungi 7. juuni 2017. aasta otsus SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Populari kriisilahendusskeemi, siis selles osas olgu märgitud, et hageja esitas selle otsuse peale Üldkohtule tühistamishagi kohtuasjas T-628/17.
- 317 Kohtupraktika, mis käsitleb õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, ei näe aga ette, et EKP peaks võimaldama otsuse 2004/258 alusel esitatud taotluse raames tutvuda teatud dokumentidega, mida tutvumise taotlejad väidavad vajavat, et valmistada ette mõne teise institutsiooni otsuse peale esitatav tühistamishagi. See järeldus tuleneb otsusega 2004/258 kehtestatud dokumentidega tutvumise korra olemusest.

- 318 Esiteks on otsuse 2004/258 artiklis 1 nimelt ette nähtud, et selle otsuse eesmärk on määratleda EKP poolt üldsusel EKP dokumentidega tutvumise võimaldamise tingimused. Otsuse 2004/258 eesmärk ei ole seega reguleerida selliste tõendite küsimusi, mida pooled peavad esitama kohtumenetluses (vt analoogia alusel 14. mai 2019. aasta kohtuotsus *Commune de Fessenheim jt vs. komisjon*, T-751/17, EU:T:2019:330, punkt 123, ja 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus *CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb vs. komisjon*, T-168/17, ei avaldata, EU:T:2020:20, punkt 74).
- 319 Teiseks on otsuse 2004/258 artikli 2 lõike 1 kohaselt õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega „[i]gal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registreeritud asukoht on liikmesriigis“. Seega ei ole otsuse 2004/258 eesmärk sätestada ühel või teisel isikul teatud dokumendiga tutvumise vastu esineda võivat konkreetset huvi kaitsvaid norme (vt analoogia alusel 1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 43; 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus *CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb vs. komisjon*, T-168/17, ei avaldata, EU:T:2020:20, punkt 74, ja 6. veebruari 2020. aasta kohtuotsus *Compañía de Tranvías de la Coruña vs. komisjon*, T-485/18, EU:T:2020:35, punkt 80).
- 320 Kolmandaks tuleb üle korrata, et kui dokument avalikustatakse pärast otsuse 2004/258 alusel esitatud dokumentidega tutvumise taotlust, muutub see *erga omnes* avalikuks selles mõttes, et seda dokumenti võib edastada teistele taotlejatele ja et igal juhul on õigus sellega tutvuda. Niisugune *erga omnes* mõju läheks ilmselgelt kaugemale ühe sellise poole õigustatud huvide sfäärist, kelle eesmärk on vaid nõuda oma õigust tõhusale õiguskaitsevahendile Üldkohtus (vt selle kohta 1. septembri 2015. aasta kohtumäärus *Pari Pharma vs. EMA*, T-235/15 R, EU:T:2015:587, punkt 71).
- 321 Küsimus, kas dokument on isikule tühistamishagi ettevalmistamiseks vajalik, on selle hagi läbivaatamisel käsitletav küsimus (vt analoogia alusel 26. aprilli 2005. aasta kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, punkt 55, ja 26. mai 2016. aasta kohtuotsus *International Management Group vs. komisjon*, T-110/15, EU:T:2016:322, punkt 57). Seega võib hageja tulemuslikult esitada väite harta artikli 47 rikkumise kohta üksnes hagi raames, mis on esitatud Banco Populari suhtes kriisilahendusskeemi vastuvõtmise otsuse peale, st kohtuasjas T-628/17. Nagu EKP ja komisjon õigesti märgivad, võib Üldkohus selles kohtuasjas tulemuslikult kasutada kodukorras ette nähtud dokumentide esitamise ja kasutamise täpset ja terviklikku korda (vt selle kohta eespool punkt 296).
- 322 Eeltoodut arvestades tuleb sedastada, et EKP ei ole rikkunud harta artiklit 47. Järelikult tuleb neljas väide tagasi lükata.
- 323 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teine vaidlustatud otsus tühistada osas, milles sellega keelduti võimaldamast tutvuda EKP nõukogu hääletustulemustega, mis sisalduvad EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokollis, ning jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

V. Kohtukulud

- 324 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikes 2 on ette nähtud, et kui kaotanud poolel on mitu isikut, otsustab Üldkohus kohtukulud jagada. Kuna EKP ja hageja nõuded on käesoleval juhul osaliselt rahuldamata jäetud, tuleb EKP kanda jätta üks kolmandik tema enda kohtukuludest ja määrata, et hageja kannab lisaks enda kohtukuludele kaks kolmandikku EKP kohtukuludest.

- 325 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannavad menetlusse astunud institutsioonid ise oma kohtukulud. Sellest tulenevalt kannab komisjon ise oma kohtukulud.
- 326 Üldkohus võib kodukorra artikli 138 lõike 3 alusel otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole selle artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab ise oma kohtukulud. Käesolevas asjas tuleb otsustada, et Banco Santander, kes astus menetlusse EKP nõuete toetuseks, kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) 7. novembri 2017. aasta otsus LS/MD/17/406 osas, milles sellega keelduti võimaldamast tutvuda EKP nõukogu hääletustulemustega, mis sisalduvad EKP nõukogu koosoleku nr 447 protokollis.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta Aeris Invest Sàrli kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja kaks kolmandikku EKP kohtukuludest.**
- 4. Jätta ülejäänud kolmandik EKP kohtukuludest tema enda kanda.**
- 5. Jätta Euroopa Komisjoni ja Banco Santander, SA kohtukulud nende endi kanda.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 6. oktoobril 2021 Luxembourgis.

Allkirjad